

BUDAPEST, 1935. MÁRCIUS.

XIII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM

IFJU ÉVEK

VIRÁG

Nézőtér vagy színtér?

Lukács 7, 11—17.

Nem időzöl túl sokat a nézőtéren? Ifjúságunk zöme ezt teszi. Nagy veszély. A nézőtéren való időzés három közösségellenes vonást duzzaszt fel: az élvezési igényt, a kritizálási hajlamot, és a felelőtlenség kényelmét. Abban, hogy ez így van, nemcsak az ifjúság a hibás. A templomok és színházak, iskolák és hangversenytermek, parlamentek és mozik, a sport-telepek tribünjei és a rádiócsodák úgy vannak elrendezve, hogy a nézőtér aránytalanul nagyobb, mint a színtér. Iskolai nevelésünk inkább nézővé művel, mint az élet közvetlen résztvevőjévé. Inkább irányítja a figyelmet arra, ami körülünk történt és történik, mint arra, ami bennünk megy végbe, aminek mi magunk vagyunk a színtere. Itt-ott egy-egy kísérlet mutatkozik ebben az irányban: a munkaiskolával, lelki élmények termelésével, a különböző ifjúsági szervezetekben való szerepeltetéssel. De alapjában nézőtéri figurák vagyunk — színházi látcsővel a szereplők névsorát szorongató kezekkel. Bebeszélték, hogy a mások élete sokkal érdekesebb, mint a miénk. S a legtöbb ember a maga élete helyett másnak az életét éli, persze csak mint nézőközönség.

A színtéren szereplő néhány ember, az élet feletti uralmat kézben tartó társadalmi rendszer, az ördög nem bánja, hogy így van. Neki sokkal könnyebb folytatni a maga világtervét, ha az új nemzedéket a nézőtér bársonyzsöllyéibe cövekelet bele. A vele járó bűnük: az élvezetvágy, a felelőtlenség az ő malmára hajtja a vizet. Még a bíráló szellem jelentkezését is eltűri, tudva, hogy az ugató kutya nem harap, s akit sikerült az élvezet rabjává tenni, az új igazságok szolgálatára már nem fogja életét odaszentelni.

Igy azután a meddő, csak nézegető életre való nevelés nagyszerűen végzi a maga titkos feladatát: szegény magyar fajunk továbbsovasztását.

Ahhoz, hogy változás jöjjön létre, Jézusnak kell megállania a magyar ifjúság pusztulásba hulló teteménél, ennél a nekünk mindennél drágább nagy Nain-i Ifjúnak a koporsójánál. Emberfeletti, irtó nagy esetről van itten szó. Akiben nem jajdul fel a lélek, és nem döbben rá minden emberi erő, ideál, és kultúrtényező tehetetlenségeire, ne nyúljon a koporsóhoz! A tetem már túlhideg. Emberi kéz dörzsölése, a legügyesebb emberi pedagógia nem segíthet. Itt csak Jézus Krisztus segít. Személyesen Ő maga. Nem pótolhatják tanít-

ványai. Sem Péter, sem János. Sem Pál, sem Augusztinus, sem Luther, sem Kálvin, — sem a mi korunk legcsodáltabb igehirdetője.

Itt csak az segíthet, akinek az idegeken, képzetvilágunk, érzelmi és akarati életünk felszínén lévő rétegein túl hatalom adatott a mi titkos, félelmetes erőkkel telített, legbelsőbb lényünkön: mennyen és földön. A földön. Azon az életen, mely önzővé, közösség-ellenessé, fajunk fertőzőjévé, történelmi hivatásunkkal szemben vakká, majd árulóvá tesz. A mennyen! Azon az életen, amely hozza a mennyei erőket, hogy mindennél kívánatosabb és elérhetőbb legyen számunkra az Isten királyi uralma alatt folyó élet, annak megvalósulása: magunkban, s az árva magyar földön.

De ehhez arra van szükség, hogy Jézus maga megváltozzék előttünk. Ne maradjon többé nézési tárgy. Hanem az életünkbe benyúló hatalom. Meg kell változnia Jézushoz való viszonyunknak, hogy a nézőtér távlatából kilépvén egészen az ő működésének színterévé váljék az életünk.

A naini ifjú lehetett korábban Jézus bámulója. A galileai városka Názarettől délkeletre mindössze 8 km.-re volt, s Kapernaumtól sem messze. Vándorlásai közben, főleg jeruzsálemi útjain érinthette Jézus e helységet. De eddig csak a nézőtérén foglalt helyet. Túl korainak tartotta, hogy ő máris közelebb jöjjön Jézushoz. Az élet és halál, a bűn és üdvösség, hit vagy hitetlenség kérdései talán foglalkoztatták, de hogy Jézus működési területévé engedje át az életét, ez nem látszott fontosnak, még kevésbé kívánatosnak. És ekkor jön egy fordulat. Egy egészen nem kívánatos valami: a halál. Most már néző nem lehet. S ha lehetne is, mint néző, semmit nem nyerhet. Most már csak úgy nyerhet, ha Jézus belelép az útjába, ha felséges hatalmának munkaterületévé válik kihűlt teteme; az, ami még belőle megmaradt.

Ami itt történik, az leírhatatlan, az elképzelhetetlen, az felfoghatatlan, az emberi erőlködéssel elhíhetetlen. Legmerészebb röptű gondolatunk is csak annyi, mintha a sas egyet röppen a nap felé, de a nap azért nem érzi, hogy a kőszáli sas most már közelebb volna hozzá. És ez nemcsak akkor van így, ha ily rendkívüli esettel állunk szemben, mint a feltámasztás, amilyent Jézus is kevésszer, ezen kívül még kétszer vitt véghez. Mihelyest Jézus hatásának adjuk át magunkat, ugyanily rendkívüli élményeink lesznek. De ezek az élmények sem tudnak felölelni mindent. Csak olyanok, mint a tenger végtelen zöldjébe befutó fehér mólók. Az élményen túl valami ellenállhatatlanul megragad bennünket, s meggyőz arról, hogy most találoztunk életünk Fejedelmével. Most találtuk meg az életünk aranykulcsát, most jutott életünk igazi rendeltetéshez, hogy a nézőtér páholyában ülő filiszterélet helyett, az Istentől elgondolt életünket kezdjük élni. Így leszünk színterévé a legvilágítóbb bölcseség, a leggyőzelmesebb erő, s a legforróbb szeretet működésének.

Mily nagy kitüntetés, ha előadás alatt valakit a nézőtérről felhívják: Jőjj a színtérre! Jézus most kitüntet Téged, s leszól hozzád, nézőközönsége

millióinak sorába és hív: „Jöjj! Nem azért jöttem, hogy nézz, hanem azért, hogy megmutathassam, s munkába állíthassam rajtad életformáló hatalmammat!” És akik ebben engednek Neki, azok azt nyerik meg, amit a náini ifjú. Halál helyett az élet életét. És ezeken a Jézus színterévé vált, s az Úr Jézustól a színterre állított ifjakon fordul meg az, hogy a mi nagy közös, Nain-i Ifjúnkat: a magyar ifjúságot, és jövőt megállíthassuk a temetőbe vivő úton.

Gáncs Aladár.

Az IFJÚ ÉVEK konferenciája március 23-án és 24-én

Résztvehetnek benne a középiskolák felső (V—VIII.) osztályú tanulói, ill. más jellegű iskolák (képző, kereskedelmi) megfelelő osztályába járó tanulók.

Március 23-án,

szombaton délután 1/24 órakor csak fiúk részére.

A megbeszélés tárgya: Milyen része lesz a mai diákságnak a magyar megújulásban?

Előadás helyett a vitát különböző korúak és foglalkozásúak (pl. középiskolás diák, egyetemi hallgató, orvos, sportférfi) felszólalásai vezetik be.

Március 24-én,

vasárnap délelőtt 9 órakor csak leányok részére.

A megbeszélés tárgya: Kenyér és házasság.

A vitát itt is különböző korúak felszólalásai vezetik be.

Március 24-én,

vasárnap délután 1/24 órakor a konferencia fiú és leány tagjai részére közös összejövetel. Csak azok vehetnek részt benne, akik előzőleg, a konferencia korábbi összejövetelén vagy vallastanárgyúknál jelentkeztek.

Előadást tart Rempert Elek dr.: Az Ifjú Évek és olvasói. Megbeszéléssel.

Utána irodalmi és zeneszámok, barátságos együttlét.

A konferencia helye: Budapest, IV., Sütő-utca 1. sz. II. em., az Evangélikus Leánygimnázium díszterme. (A Deák-téri épületekben.)

Részvételi díj nincs. Az Ifjú Évek olvasóin kívül minden evangélikus diákot és diáklányt szívesen látunk.

II. RÁKÓCZI FERENC SZÜLEI

nagy fejedelem 1676 március 27-én született és kétszáz év előtt, 1735 április 8-án, Nagypénteken halt meg. Nagy emberek szüleire is kegyelettel emlékezünk.

elvesztette, sohasem lett valójában fejedelem. Életét magyarországi birtokain töltötte, főleg Patakon; fejedelmi pompában, ragyogó udvari környezetben élt. Anyja olyan befolyással volt rá, hogy katolikussá lett a hatalmas protestáns főúr. 1666-ban vette feleségül Zrinyi

Zrinyi Ilona.

Édesatyja I. Rákóczi Ferenc volt; a linzi béke megkötésének évében, 1645-ben született, s csak 31 éves volt, mikor meghalt. Érdekes, hogy már 7 éves korában Erdély megválasztott fejedelme volt, de mivel atyja életével trónját is

Ilonát. Az ő gyermekük volt Rákóczi Ferenc.

II. Rákóczi Ferenc édesanyja 24 éves korában lett asszonnyá. Nagy nő volt: atyja Zrinyi Péter horvát bán volt, Zrinyi Miklós költőnek öccse, anyja

Frangepán Katalin. E család gyűlölte az osztrákot, s e gyűlölet megfogamzott Zrinyi Ilona lelkében is. Így került férje

házasság után halt meg; ekkor fiacskája, Ferenc csak negyedfél hónapos volt. Hőslelkű anyja nevelte fel, ki má-

Kupeczky János festménye.

I. Rákóczi Ferenc.

is az ú. n. Wesselényi-féle szövetkezésbe, s csak anyja és a jezsuiták közbenjárására tudott megmenekülni óriási váltságdíj fejében a haláltól. Tízéves

sodszor 1681-ben az evangélikus Thököly Imréhez, a kuruc hőshöz ment férjhez. Férje felkelésének ő a lelke. Mikor Caraffa tábornok, az eperjesi hóhér,

hadaival Munkács várát ostromolta, három évig kitartott, s csak titkárának, Absolon Dávidnak árulása miatt adta fel a várat.

Ez 1688-ban történt; fogságba jutott, Bécsben az Orsolya-szűzek kolostorában élt mint fogoly három évig, akkor kicserélték a Thököly fogságába került császári tábornokért, Heisterért. Férjét ügynök bukása után Törökor-

szágba is követte, ott tizenkét éven át ette a száműzetés keserű kenyerét. 1703. február 18-án (éppen e napon írom soraimat!) halt meg. Tetemeit fiának, Rákóczi Ferencnek hamvaival 1906-ban szállították vissza magyar hazájába. Kassán vannak eltemetve, idegen földből rab magyar földre kerültek a nagylelkű nő hamvai.

Perjessy Gábor.

SÖTÉTBEN

*Eloltottam már a lámpát szobámban,
S mert kínozott és nagyon fájt az élet,
Keserves-titkon sírtam a sötétben,
Mikor nagy csöndben az anyám belépett.*

*Lopózva, halkán jött az ágyamig,
És mint lehellet, csókolt homlokon —
Könnyeimet a csókja elkerülte ...
Nem mozdultam meg. Higgye: aluszom.*

*Higgye, hogy benn, e bús homlok mögött
Színes, virágos álmok kergetőznek,
És ha a holnap reggel megvirrad,
Lásson megint vidámnak és erősnek.*

Dr. Györy Aranka.

.....
Lukács 23, 9.

Márc. 16.

Pilátus a felelősségtől menekülni akart, elküldte azért Jézust Heródeshez. Ez örült, azt gondolta, hogy Jézus majd valami csodát tesz az ő mulattatásukra. Heródes a test büneiben elmerült ember volt, vallásával nem törődött. Egyszer azt mondta Jézus: Ne adjátok azt, ami szent az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé (Máté 7, 6.). Eszerint cselekszik ő is és Heródest nem méltatja feleletre. Kénytelen volt megelégedni azzal, hogy a Szentet megvetette és kicsúfolta. — Kerüld a csúfolódást! A csúfolódás olcsó és közönséges dolog.

Ének: 31.

.....
János 18, 38.

Márc. 17.

Pilátus egyetlen olyan dolgot nem talál Jézusban, amivel a Farizeusok vádolják. Azt gondolná az ember, hogy Pilátus meg fogja védeni az ártatlant a hamis vádaskodókkal szemben. De ehhez ő gyáva, ő nem az igazság embere. Elküldi Jézust Heródeshez, aki visszaküldi. Majd Barabbás mellé állítja, a tömeg pedig a gyilkos szabadonbocsátását kéri. Ezután meg akarja fenyeíteni és úgy elbocsátani. De ezzel nem elégszik meg a tömeg. Nincs középút az igazság és a hazugság között. — Uram, tégy engem igazzá, hogy téged köveselek még akkor is, ha szenvednem kell!

Ének: 364.

UJ TEMPLOMOK

igyekezete kezdettől fogva az volt, hogy

rákosszentmihályi egyházunk a cinkotai szóránya volt 1911-ig; ekkor a Zólyomból idekerült Blatniczky Pál esperes fiókegyházat szervezett. A hívek legfőbb

az istentiszteleteket ekkor az állami elemi iskola egyik tantermében tartották. A növekedő összeg a szomorú pénzügyi viszonyok következtében kevesbedett, s e szegény egyház 8000 P-je veszett el a pénz elértéktelenedése folytán.

De a lelkes hívek újra gyűjteni kezdtek, 1931-ben már 13.646 P állott a templomépítés céljára. Csák Gusztáv,

lelkes felügyelőjük, Zirmann János vezetésével templomot emeljenek Isten dicsőségére. Schuster Károly 1200 aranykoronás adományával megindult a gyűjtés, 1912-ben már telek is volt;

vasgyári főfelügyelő, erélyes kézzel dolgozott mint a fiókegyház felügyelője. A régebbsen vett telket elcserélték, s a sashalmi hívekkel együttes templom építésére gondoltak. Azonban más

irányt adott a munkának, s egyúttal lendületet is az, hogy néhai egyházfelügyelőjüknek, Zirmann Jánosnak, özvegye, bár maga erős r. kat. volt, lelke sugallatára hallgatott, és néhai férjének akaratát követve, végrendeletileg egész vagyonát az ev. egyházra hagyományozta. Így jutott birtokába a Ferenc József-tér 2., 3. számú két ingatlan, a rajta levő épületekkel. Az örökhangyó rokonai ugyan perrel támadták meg a végrendeletet, azonban 1933 elején a hagyaték mégis végérvényesen a rákosszentmihályi egyházé lett. Ekkor kérték fel Sándy Gyula, műegyetemi tanárt, ki számos evangélikus templom mesteri alkotója, hogy terveket készítsen. A kész tervek alapján azután az egyház vezetősége úgy döntött, hogy a homlokzati részt építi ki a toronnyal, mert ez is biztosítja a szükséges férőhelyeket, az udvari részre, a főhajóra vonatkozólag a terv kivitelét későbbre halasztotta. Megbízta így ifj. Kollár Mihály mátyásföldi építőmestert. El is készült a templom, melynek összköltsége a berendezéssel és villanyvilágítással együtt 31.700 P volt. A pénzt lelkesen adta össze az egész gyülekezet; különösen sokat adott a rákosszentmihály-sashalmi evangélikus nőegylet, mely 8 év

Máté 27, 25.

Márc. 18.

Pilátus elhárítja magától a felelősséget. Kezeit mossa. A nép pedig vad dühében borzalmas átkot mond önmagára és gyermekeire. Isten meg is hallgatta őket és ítéletével felel. Ezt bizonyítja a zsidó nép története, Jeruzsálem pusztulásától egészen napjainkig. De egykor nekik is meg kell változni és bűnbánóan meg kell hajtani térdüket a Krisztus előtt, aki vérét éretjük is ontotta.

Ének: 278.

János 19, 5.

Márc. 19.

Pilátus véresre korbácsoltatta Jézust, gúnyruhát adatott rá és a legszomorúbb külsővel ismét a nép elé vezettette. Igazi részvétellel mondta: Íme, nézzétek ezt a szegény embert! Azt hitte, hogy ilyen nyomorúság láttára a nép megváltoztatta véleményét. Rosszul számított. Feszítsd meg! válaszolt a nép. Mi azonban leborulunk Előtte és imádkozunk.

Ének: 189.

alatt 5145 P-t hozott e célra, továbbá adományozta az oltár műköépítményét, az oltárképet helyettesítő keresztet, az oltár- és más szőnyeget. A templom alapkövét 1933. évi október hó 8-án tette le D. Dr. Raffay Sándor, bányakerületi ev. püspök, s ő avatta fel a kész templomot 1934. évi június hó 17-én.

A képen látható szép templom áll mint élő jele annak, mit érhet el a legmostohább körülmények között is erős akarat és Istenbe vetett hit. Az egész épület magyar stílusú, magyaros a szószék és oltár is: minden hirdeti, hogy ilyen áldozatkészséggel állni fog egyházunk és erősödni fog magyar hazánk.

Dr. Szigethy Lajos: Evangélikus magyar arcképcsarnok. Néhány szó azokról az evangélikus, illetőleg protestáns kiválóságokról, akiknek arcképe (mellszobra) a Pesti Deák-téri Testvér-egyházak dísztermének ékessége. Kiadta a Budapesti Evangélikus Leánygimnázium Ifjúsági Gyámintézete. E közérdekű, minden evangélikus ifjúnak tanulságos könyvecskét az Ifjú Évek olvasói kedvezményes áron, 40 fillérért megszerezhetik. A pénz előzetes beküldésével megszerezhető lapunk kiadójánál, Budapest, IV., Deák-tér 4.

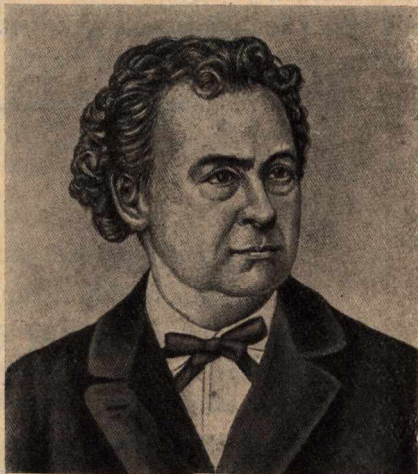
GYÖRY VILMOS

(Halálának ötvenedik évfordulója alkalmából.)

Édesatyja Győrött volt tanító az evangélikus leányiskolában, de már fiának gyermekkorában Pestre költözött. Győry Vilmos a hatosztályos evang. gimnázium elvégzése után a piaristáknál tanult és itt tett érettségit. Mint a pesti közös protestáns teológiai főiskola kiváló hallgatója, magára vonta az intézet két alapítójának, egyúttal tanárának, az evangélikus Székács Józsefnek és református Török Pálnak figyelmét. Győryt különben is mindenki kedvelte: szelíden szép külsejével, kedves modorával, anyjától örökölt szinte leányos érzékenységgel maga volt a megteste-sült szeretetreméltóság.

A berlini egyetemről hazajöven, Székács mellett Pesten volt egy évig mint káplán. Majd az orosházi gyülekezet általánosan szeretett lelkésze volt kilenc esztendeig. Itt élt boldogan élettársával, Székács Ilonával, az aranyszájú püspök leányával. Hívei a buzgó lelkészt „kis Pál apostol”-nak nevezték.

1876-ban, Székács halála után, a pesti magyar gyülekezet lelkésze lett és — bár másforma tehetségekkel — méltó utódja volt az „ország papjá”-nak. Kiváló szónok volt ő is, rendkívül buzgó lelkipásztor volt, ezenkívül hallatlanul sokat dolgozott, mint író, mint egyházi, társadalmi és irodalmi egyesületek tagja, illetőleg vezérembere. Lírai költeményei, színművei, ifjúsági iratai, gyermekversei népszerűséget szereztek nevének. De legnagyobb volt a hatása, mint műfordítónak. Mint szorgalmas

Győry Vilmos.

méh, valami tíz idegen irodalom rétvjéről hordta össze a mézet a magyar nemzeti irodalom gazdagítására. Mint vallásos költőt a legelső helyre tehetjük magyar egyházi íróink sorában.

A szakadatlan munka megőrölte szervezetét, kimerítette érzékeny, beteg

János 19, 16.

Márc. 20.

Jézust mindeddig meg akarta menteni Pilátus. Egyszerre azonban határozottá válik és ítélt. A zsidók ugyanis megfenyegették, hogy a császárnál bepanaszolják egy lázadó szabadonbocsátása miatt, ha nem teljesíti kívánságukat. Ettől ijedt meg Pilátus. Inkább terhelje lelkét ártatlan ember vére, csak állását el ne veszítse. Az emberektől való félelem volt az a csapda, mellyel Pilátust megfogták. — Uram, szabadíts meg engem az emberek félelmetől, hogy tiszteljem az igazságot és csak Tégedet féljelek.

Ének: 404.

szívének életerejét. Nemzetünk és egyházunk kárára aránylag korán, 47 éves korában húnyt el. Lelkének méltó örököse volt fia, Lóránd, a gyülekezet kebelében minden jó ügynek előmozdítója, a belmissziói munkásság egyik vezére. Győry Vilmosra ráillenek egyik leg-

szebb vallásos költeményének sorai:
*Éltünkön nincs hatalma a halálnak;
Csak az lesz por, mi porból vétetett;
A test, a vér, habár a sírba szállnak:
A lélek él! nem ér enyészetet.*

(Dr. Szigethy Lajos: Magyar evangélikus arcképcsarnok c. művéből.)

SÓHAJ

*Kis kósza szél, honnan repülsz felém?
Hobot ziláltál távol óceánon?
Táncot lejtettél Alpések jegén?*

*Margitsziget vén tölgyei alatt
Bujócskától szeszélyes illanással?
Bohón cibáltál vén szélalmokat?*

*Vagy ott bolyongtál egy kert utain,
A szürke port közömbösen seperve,
Hol vígan jártak gyermekklábaik?*

Dr. Győry Aranka.

Hogy gondolkozik a gyermek atyjáról

Multkor arról írtunk, hogy az öregek és fiatalok közt milyen ellentét van és volt mindig. Most olvastuk ezeket az érdekes sorokat, és ifjú olvasóinknak tanulságul jegyezzük őket ide. Megvalljuk, hogy a mi életünk folyamán már nem egy állításuk beteljesedett.

8 éves korában így gondolkozik a gyermek: Apám mindent tud — böles ember. — 14 éves korban: Apám nem tud mindent, nem olyan okos, mint gondoltam. — 18 éves korban: Apám keveset tud, én

sokkal okosabb vagyok. — 22 éves: Apám régi módi, nem érthetjük meg egymást. — 30 éves korban így szól: Nem tudom, bizonyos dolgokban nem az apámnak volt-e igaza? — 40 éves korban: Apám mégis csak okos ember volt. El kell ismerni, hogy többnyire igaza volt. — Végül 50 éves korban arra a meggyőződésre jut: Most értem meg igazán az apámat. Mindent jól cselekedett, mindenkben igaza volt.

Boldog, aki e sokszor elérhetetlen kor előtt jut böles következtetésre. (=)

Mit szól hozzá a Biblia?

MI TÖRTÉNT?

A világpolitika kérdései közül már első helyre nyomult az olasz—abesszíniai viszály. Régen lappangó ellentétek kerültek felszínre. Olaszország szaporodó népességének föld kell, Abessziniának pedig tengerpartra lenne szüksége. Bár ez utóbbi sokkal gyengébb, háború esetén Olaszországnak mégis roppant erőfeszítésébe kerülne a győzelem.

MIT MOND A VILÁG?

A munka próbáját megállotta már az új Olaszország. Bizonyosságai ennek a mocsarak helyén épült városok: Littoria, Sabaudia. Most talán elkövetkezik a harc próbája. Mi azt szeretnénk és azt kívánjuk, hogy az új Olaszország minél előbb állja meg a hit próbáját. Minden nemzet számára ez a legfontosabb.

**MIT SZÓL
HOZZÁ
A BIBLIA?**
(Olvassátok el!)

Jakab 1, 12.

A világpolitika másik fontos kérdése Anglia fáradozása a német—francia ellentét elsimitása érdekében. Millerand, volt francia köztársasági elnök szerint az óriási faji és világnézeti szakadékok miatt a két nép között sohasem lesz béke.

Talán igaza van Millerandnak. Ha ezer év alatt nem tudtak meg egyezni a németek és a franciák, akkor kevés erre a remény a következő évezredek alatt is. A világ nem ad békét. Igazi békét csak Krisztus békességének elfogadása jelent.

Ján. 17, 27.

Az intelligens magyar ifjúság, a harmincas nemzedék, a reformnemzedék, az elmúlt napokban nagygyűlést tartott a Vigadóban és hozzászólt az aktuális kérdésekhez.

Egészen természetes ez. Kiben legyen munkakedv, alkotásvágy és lelkesedés, ha nem az ifjúságban? Kár, hogy valamiről mindig megfeledkezik ez a tettekért hevülő ifjúság!

Ján. 15, 5.

Lezuhant és megsemmisült az amerikai légiflotta büszkesége, a Macon nevű hadiszörny.

Most már az amerikaiak is gondolkodni kezdenek: vajjon nem lett volna-e érdemesebb a Macon helyett kórházat építeni?

33. Zsolt.
6—10. v

Mellon, volt amerikai pénzügyi államtitkár, állítólag 68 millió dollárt költött el gyermekei karácsonyi ajándékára.

Nékünk eszünkbe jut az a 68 millió ifjú és gyermek, akik az elmúlt karácsonykor még 1 dollár értékű ajándékot sem kaptak.

Máté
19, 16—26.

János 19, 18.

Márc. 21.

Lukács 23, 34.

Márc. 22.

Végül teljesült kívánságuk. Szinte diadalmenetben viszik a zsidók királyát a Golgotára. Majd keresztrefeszítik. Most teljesült be, amit Nikodémusnak mondott: „Amiképen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, aképen kell az ember Fiának felemeltetnie.” (Ján. 3, 14.) Ezt kellett az isteni Szeretetnek elszenvednie értünk.

Az Úr minden kint hallgatagon visel. Nem panaszkodik és nem jajgat. Megszólalása imádság. Ez sem önmagáért, hanem elenségeiért, akik nem tudják, hogy mit cselekszenek. — Uram, Te értem is imádkoztál, ez vigasztal meg, ha a bűn reám nehezedik és ez a Te szereteted tanít arra, hogy én is megbocsássak.

Ének: 174.

Ének: 193.

Az anglikán püspökök mozgalmat indítottak az erkölcstelen mozi- és szindarabok ellen.

Ha végignézi az ember azt az intézményes erkölcsrontást, amely minálunk is szabadon virágzik, akkor elgondolkozik: akik ezen segíteni tudnának, azok vajjon bűnösök, vagy vakok?

Máté
13, 25—30.

Mindenütt megkezdődött már a konfirmációra való előkészület.

Milyen jó, hogy évről-évre ezer és ezer evangélikus ifjú és leány tesz vallást evangéliumi hitéről.

Zsid. 13, 9.

Közeledik március 15-e. Ez mindig a magyar ifjúság ünnepe volt. 1848 ifjúsága oda tudta adni életét a szabadságért.

Mai magyar ifjúság, nem érzed, hogy neked a haza javáért egy sokkal nehezebb, sokkal szentebb szabadságharcot kell végigküzdened?!

Róm. 6.

Elmúlt a farsang, itt a böjt. Vége a mulatozásnak, a templomok oltáira fekete takaró borul, s megkezdődnek a böjti ünnepélyek, csendes napok stb.

Ha csak ilyen külső mozzanatok jelentik a böjtöt, akkor nincs sok értelme. Tudod, mi a böjt értelme?

Lukács 18, 13.

Keken András.

Részlet egy levélből

melyet szerkesztőségünk kapott: „Az ifjúságnak szüksége van egy barátira, lelki vezetőre. Ezt mi megtaláljuk az Ifjú Években. Ha valakinek fontos, akkor nekiünk itt Dombóváron még sokkal fontosabb ez a lelki vezetés, mert csak néhányan szigetként vagyunk beékelve a r. katolikusok közé. Mindössze csak 12-en vagyunk a felsős Diákszövetségnek a tagjai és 3 intézet tanulói vagyunk. Ebből látható, milyen rossz helyzetünk van. Én például az osztályomban magam vagyok evangélikus. Örvedetes dolog azonban, hogy aránylag sok jó tanuló van az evangélikusok közt. Mi minden tekintetben megálljuk a helyünket a másvallásúakkal szemben, akármilyen nehéz is.

Nehéz a helyzetünk. Csak most tudom igazán értékelni, hogy mit jelent, ha valaki evangélikus intézetbe járhat. Bonyhádon ismeretlen volt előttem a felekezeti gyűlölet, ami Dombóváron minden téren megnyilatkozik. Néha kat. hittan óra után egy egész osztály

rohanja meg az evangélikusokat és vitatkoznak, de örvedetes, hogy az evangélikusok olyan szülárd alapon állnak, hogy ha egy egész osztály jön is egy ellen, nem tudják legyőzni.

Evangélikus intézetben még a tankönyvek is más szellemben vannak írva. A könyveink itt Pázmányt az édig magasztalják, míg Bethlen Gáborról például csak rossz tulajdonságokat mondanak el. Luthert a záródnak a tankönyvei makacsnak, idegesnek, erkölcstelennek mondják, tanítását pedig csak tévtannak.

Ebből látható, hogy milyen fontos itt az evangélikus ifjúság számára a lelki vezető. Hálát adok Istennek, hogy ezt megadta az „Ifjú Évek”-ben. Mi dombóváriak meg tudjuk becsülni, mint ev. lapot. Tudunk érte imádkozni és nekiünk sohasem lesz sok az a néhány fillér érte. Zeiler Henrik rg. VII. o. t. Dombóvár.”

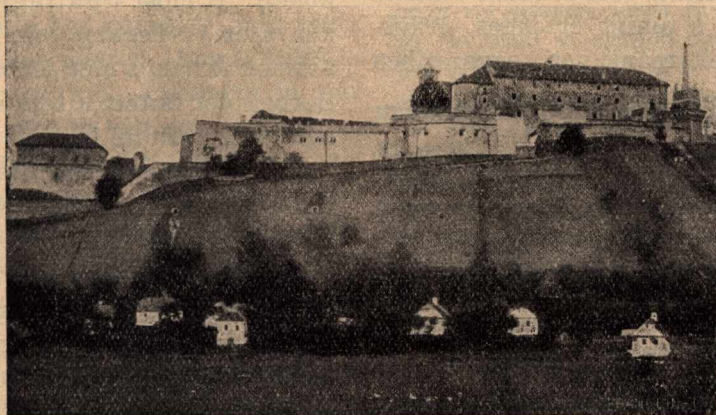
Gyermekek a kövek között

GYULA.

lhelyezkedtünk *Újhután*, s nagyon megszerettük ezt a 680 m magasan elterülő fennsíkot. A mi házunk a falu végén, a temető mellett, az egész vidék egyik legmagasabb pontján áll, ahonnét belátjuk az egész völgyben meghúzódó falucskát. A templomtorony keresztje a templom körül teljes virágjában pompázó hat százados hársfa orma mélyebben van, mint mi. A hajnali harangszó Istenhez szárnyalva útbaejt bennünket, s lelkünkben fakadó hálás fohászzal száll tovább az ég felé. Hogy is ne telnék meg hálával az ember szíve a természet pazar szépségétől! — A falucska legrégebbi részéből, a völgykatlan mélyéből sugárszerűen ágaznak el új házsorok. Egyik vakítóan fehér házikó a másik mellett, mintha játszó gyermekek rakták volna ki őket a játékdobozokból. Újabb település ez, a neve is Újtelep. S az utolsó ház-

son túl hatalmas kitárt napraforgó szidmainak megfelelően nyúlnak fel a szántóföldek különböző színű pász-tái, az erdő tövéig. Óriási arénához is hasonlíthatnám a földeknek ezt a fél-körét, melynek középpontjában, színpadán játszódik ennek a rejtett falucs-kának az élete, sok névtelen, apró lakójának kisebb-nagyobb tragédiája. Mert sötét hangulattal festi alá a szép életét a vidék nagy szegénysége. Az erdőtől erőszakosan, irtással elhódított föld nem termékeny, inkább csak takarmányt ad, mint kenyeret. Az apa rendszeren messze jár kenyér után, az anya s a nagyobb gyerek gondoskodik a kisebbekről. E gondoskodásra módot ad az erdő. Ez a csodálatosan szép, végeszakadatlan rengeteg, melynek mélyén olyan mesészerűen szép minden a legapróbb fűszálacskáktól, a pergő Mária-könnytől, izzó hegyi szekfűtől, ingóringó kék harangvirágtól a hatalmas boltozat módjára fölénk boruló tölgy koronájáig, a fenyő tobozoktól terhes csúcsáig. És micsoda lélekemelő csend az erdőben! Seholy emberi nesz! Csak

Munkács vára.

valami sajtáságos zsongás, pedig levél se rezzen. Néha egy-egy ismeretlen hang: madár rebben meg a fészken? Ni, itt mókuska szalad fel a fán, bozontos, nagy farkával, mint kitünő kormányossal egyensúlyozza vakmerő, légtornászhoz illő mozdulatait. S mikor biztonságba ér, mint ragyogó, fekete gyöngy, csillog felénk okos szeme a fa szédítő sudarának végéről. Kisebb erdő tisztás napos szikláján gyík surran végig lépteink zajára; mire eszmélünk, már el is tűnt, valahol az avar alatt lapul. Sötét erdei pillangók csaponganak nesztelenül körülöttünk. És ebben a pillanatban, mintha fájó sóhaj remegtetné meg az erdő kebelét, megborzonganak és megsuhannak a fák. Ráeszmélünk a magányra.

Pán ijesztget talán? Vagy emberi kicsinységünk és mulandóságunk érzése sajdul fel lelkünk mélyéről itt, a végtelen és örök természet mélyén? Újabb nesz! De ez határozottabb a többinél, egyre közeledik. Mi lehet? Felcsigázott érdeklődéssel, aggodalommalvegyes kíváncsisággal figyelünk a hang irányába. Egyszerre felnevetünk! Vége a páni félelemnek! Megtört az erdő varázsa. Kékszemu, szelíd, szőke fiúcska áll előttünk, s amint értelmes, érdeklődő tekintetét reánk veti, egyszerűben

Lukács 23, 43.

Márc. 23.

A Jézussal együtt megfeszített gonosztévők egyike a kereszten meggyónja bűneit és kegyelemért könyörög Jézushoz. „Űr”-nak szólítja Jézust, elismeri, hogy király, aki az ő országába vezető úton halad. — Az ilyen őszinte bűnbánat és bizalom kapja feleletül a kegyelmet és feláldozást.

Ének: 194.

János 19, 26—27.

Márc. 24.

A tanítványok elmenekültek. Csak János, a szeretet apostola áll közülük a kereszten alatt. Jézusnak még a kereszten is van ideje arra, hogy édesanyjáról, hűséges fiúi szeretettel gondoskodjék. — Uram, taníts szeretettel által engem is szeretetre, hogy tudjak másokért élni.

Ének: 184.

megismerjük multkori kis útitársunkat, Gyulát. Az öröm kölcsönös. Ő is örül az erdő mélyén váratlanul elébekerülő embernek. Beszédesen számol be utóbbi napjairól. Sokat dolgoztak az erdőn a mérnök úrral. Már nemsokára el is készülnek itt, Hollóstatető környékén. Azután mennek tovább, s ott folytatják a mérést. Csillogó szemében egész lelkesedése, munkaszeretete ott ragyog. Érzi, hogy hasznos munkát végez! De hirtelen elkomorodik, sietnie is kell, aggódva néz a kezében tartott mázas cserépbögrére. Szamócát kell szednie a mérnök úrnak, mert beteg szegény. A multkor sokat jártak, melegük volt, hirtelen zápor szakadt a nyakukba, s most lázas a mérnök úr. Azért szaladt el egy kis szamócáért az erdőbe, az jó húsító. S most újra ragyog a hűséges kék szem! Tegnap este teát főzött a mérnök úrnak, s már jobban is lett tőle. Borogatást is tett a torkára, meg is már, mert váltani kell azt is.

Tisztelettel nézünk utána, amint eltűnik szemünk elől. Megint felnőtthöz illő komolyság, lelkiismeretesség egy ilyen kis fiú lelkében. A barát hűsége, az anya gyengédsége, a gyermek szolgálatkészsége ebben az egyszerű kis lélekben. Eszünkbe jut, hogy „ilyeneké a mennyek országa!”

.....
Máté 27, 46.

Márc. 25.

Hat óra hosszat szenvedett Jézus a kereszten kimondhatatlan kínokat. A 22. zsol-tár szavaival kiált Istenhez. Nem nevezi Öt atyjának. Életének alapja, az Atyával való teljes egység érzése ebben az órában elvéte-tett tőle. Mert Isten a mi bűneinket Őreá vetette, Ő pedig, mint az Isten báránya, vi-selte azokat, hogy minket megváltson. Isten azt, aki a bűnt nem ismerte, bűnné tette mi-érettünk.

Ének: 191.
.....

Még egyszer találkoztunk Gyulával. Ekkor megint a szürke vitt bennünket kedves szekérkénken, s mint kis erdei manó, toppant elénk az erdőből nagy hátizsákkal, hosszú hegymászó bot-jával. Kérőn nézett kocsisunkra, ez esetben Guszti édesapjára, ki készsé-gesen állította meg Derest, hogy fel-vegye Gyulát kocsijára. Nekünk örömmel újságolta a gyerek, a régi ismerős bizalmasságával, hogy meggyógyult ám már a mérnök úr, semmi baja már! Ja-vában járják már újra az erdőt. Most a póstáért megy le Lillafüredre, meg aztán az éléskamrába is kell egyet-mást beszereznie. Közben egyre ügyeskedett. R.-bácsi csak annyit mondott neki: „Ugorj csak le, kis mérnök!”, már tudta ez a szemfüles gyerek, hogy lejtőhöz értünk, fékezni kell. Csavarta is már a féket, de fönt is volt már újra a ko-csin. Megfigyelt az út mentén minden változást: a szamóca már elért, alig van már itt-ott. Nemsokára érik már a málna, mert az a vörös bogyó már igen szépen piroslik, s az a málnával együtt érik. Hogy szélesedik ez a re-pedés itt a mészkőomladék mellett az út fölött! Jó, hogy kiírták, hogy „ve-

szedelmes hely, vigyázat!” De nagy robaj lesz itt, ha ez ledől! Csak ne le-gyen senki itt a közelben! — Észre-vette turistabotunk emlékszögeit, raj-tuk az alpesi magasságmegjelöléseket: hányszor olyan magas a Rigi, mint a Lillafüredi Fehérkő? S a Karrer-See hatalmas luxusszállója: „talán még ak-kora is van, mint a Palota-szálló!” Igen, a Palota-szálló, mint az egész vi-dék népének büszkesége, mint minden nagyság, szépség megtestesítője, mint az egész környék szegénységének, nyo-morának enyhítője. Valóságos kacsa-lábon forgó tündérvár, melynek tükör-ablakaiból a boldogság fénye sugárzik az egész vidékre, Kalevalabeli csoda-malom, mely kifogyhatatlanul ontja az áldást: a kenyeret. Le is érünk közben az Igéretföldjére, a Palota-szálló tövé-be. Magunk is felvidulunk, mikor a multkorinál sokkal mozgalmasabb éle-tet látjuk. Talán már nem nagyobb a kiszolgálószemélyzet száma, mint a vendégeké, mint mikor még Medárd esős uralkodásának 30. napján itt jár-

.....
János 19, 28.

Márc. 26.

Rettenetes lehetett az Úr szomjúsága a nagy vérvesztés miatt is. Az utolsó vacso-ra óta senki se nyújtott neki enyhülést, pe-dig azóta mennyit kellett szenvednie a Ge-csemáneban, a főpap házában, Pilátus, Heró-des előtt és hat hosszú óra alatt a keresz-ten! Nem csoda, hogy ereje megfogyott. — Milyen szívesen segítettünk volna Rajta, ha ott lettünk volna! Pedig ma is lehet, mert azt mondja Jézus: Amennyiben megeselek-détek eggyel ez én legkisebb testvéreim kö-zül, velem cselekedtétek meg. (Máté 25, 40—45.)

Ének: 180.
.....

tunk. Ūh, csak minél tōbben erezsek meg a testi-lelki űdulēst, hegyi levegőt, friss forrāsvizet, erdős magányt űhajtō vārosiak kōzűl, hogy nem kell mindent sem a Wōrthi-tō partjān, sem a stājer hegyek kōzt keresniōk, megtalāljk itt-hon is, s egyűttal szegēny, nyomorgō nēpűnk jōtevōivē vālnak. — Gyula buzgōn vezetett, vitte a csomagjainkat, csupa igyekvō szolgālatkēszség volt. A jutalmul kapott pengōre, mint valami megvalōsult, de eddig elērhetetlen-

nek hitt ālomra nēzett. Hogyne, hiszen Anna-bālt hirdet minden lillafűredi hegyivonat, szállōablak, s Gyula ēdesanyja is Anna. Eddig csak azon āhított, hogy addigra megērjen az elsō mālna, hogy azzal kōszōnthesse fōl ēdesanyjāt, de most megveheti ajāndēkul azt a fejkendőt, ami anyjānak olyan nagyon tetszett bent Miskolcon.

De szēp is az ēlet mēg a kōvek szegēny vilāgāban is, ahol ilyen meleg gyermekszīvek dobognak! Zt.

BÁCSKAI CSÖND

(Emlēkeimből.)

Valamikor a Bácskāban vidām ēlet volt, duhajkodāsok, tréfāk egymāst ērték. Ma halālos csōnd van ott lenn. A nagybirtokot szētszabdaltāk, a mintagazdasāgok āllatait felfaltāk vagy elhajtottāk, a magyar birtokost koldusbotra juttattāk és a magyar ember szājāra sűlyos lakatot tettek a szerbek. De ez a lakat igen sok testvērűnk kezére és lábāra is rākerűlt. Hogy mēgis ebben

a halālos csōndben űtkōzōtt ki leginkābb a magyar ember nagyszerű űsvirtusa, a „csakazērtis”, hogy korbács és szenvedēs kōzōtt fordult kifelē és látott napvilāgot az a drāga kincs, amelyet tōbbē-kevēsbbē minden magyar ember hord a szīve mēlyén, hadd mutassāk meg ezt az alābbiak . . .

Van magyar ember, akinek legfōbb erēnye a hallgatās. Harapōfogōval sem lehet a szōt belōle kihűzni. És a tōlűnk elszakított orszāgrészekben alighanem ezek vannak tōbbségben és ezek jārnak jobban. Kovács Andrās bācsi az embe- reknek nem ehhez a fajtājāhoz tartozott. Mēg vēletlenül sem állt meg a szō benne. Ami a szīvében, az a nyelvén. Sokszor a nyelve mēg az eszénél is elōbbre jāt; pedig csōppet sem volt feje lāgyāra esett ember, ahogy az alābbiak mutatjk.

Andrās bācsira tehát rōvid idōkōzokban hāromszor huszonötöt vertek.

Abban az idōben a jugoszlāviai ma-

Jānos 19, 30.

Mārc. 27.

Gyōzelmi szōzat a haldoklō Ūr ajkán: Elvégeztetett. Elvégeztetett a hatalmas, keserves szenvedēs. A meggyōtört test és lélek nyugodni vāgyik. A nagy harcnak vége. De ennél tōbb végeztetett el: a Messiās végezte el művét, az Isten Fia betöltötte az Atya akaratāt, az Isten bārānya meghozta az āldozatot a vilāg bűnelērt. Elvégeztetett az ű egész megvāltōi munkāja. űdvōzītōnk szāmunkra kikűzdōtte az űdvōssēget. Hāla nēked, Uram!

Ēnek: 177.

Belgrád a Száva felől nézve.

gyar párt napilapjának, a Hírlapnak voltam a szerkesztője, tehát kiszálltam Topolyára, hogy az öreget meginterjvoljam.

— Nem szívesen adok internyult, Uram, a történetek után, mert azért a századik botütést mégis csak el akarom kerülni. De ha azt gondolja, hogy ügyünknek használhatok vele, Isten neki. — Hát hogy először mért vertek rám huszonötöt? Hát az úgy vót, hogy egy meleg nyári este — nyolc óra lehetett — betértem Kakuszi sógorral a Berger kocsmájába és megrendeltünk fejenként fél litert a sillérből, hogy csöndesen megiszogatjuk és azután hazafele vackalódunk. De alig telepedtünk le, jön ám egy csendőr abból az újfajtából, azzal a csapott süveggel és azt mondja: — Hazafele!

— No, no — mondok — záróra tíz-kor van a főbíró rendelkezése szerint, majd csak megisszuk előbb a borunkat!

— Hazafele — ordítja újra — és bort, poharat, mindent lesöpör az asztalról. Békességszerető ember vónék, vagy micsoda, de már erre engem is elöntött a méreg.

— Lassan a testtel — mondok — és tán még egy kicsit meg is fogtam a frakkját... mér menjek én haza, amikor itthon vagyok. Menj te haza, cim-bora, ahonnan jöttél, bocskoros hazádba!

Bevittek és ezért kaptam az első huszonötöt.

A másodikat meg? A Kakuszi sógor miatt. A sógor ugyanis afféle hivatalos személy. Kihordó a községházán. Jön ám egy szép nap a rendelet, hogy hivatalos személy csak állami sapkában teljesíthet szolgálatot. Hát uramfia, egy nap találkozom a községháza előtt a sógorral, és látom ám, hogy a hivatalos

.....

Lukács 23, 46.

Márc. 28.

A Fiú újból megtalálta az Atyát. Az Atya kezeibe ajánlva lelkét hal meg a keresztén az Isten Fia. Azt mondta egyszer, hogy senki se veheti el az életét, ő adja azt oda. Aki annyi csodát tett, tudott volna magán segíteni. De Ő odaadta életét irántunk való szeretetből, hogy mirajtunk segítsen. „Ezt tettem érted” — mondja a kereszt és azt kérdi: „Mit teszel te énértem?”

Ének: 183.

.....

sapka ott ékeskedik a koponyafelületén. Elnevettem magam és nem állhattam szó nélkül.

— Ejnye, sógor, mán a te fejedre is rákerítették ezt a szilvamérőt?

Meghallották. Ezért vót a második huszonöt.

A harmadik pedig a topolyai szoboravatással függ össze. Nagy mulatságokat meg gyűjtéseket rendeztek itt hónapokig, hogy abból a pénzből, ami begyülekszik, majd szobrot emeljenek Péter királynak, aki — amint mondják — minket felszabadított. A szobor el is készült. Ott voltam én is az ünnepségen. Lehúztak róla valami vászonlepedőt és ott állt előttünk a szobor teljes nagyságában, azaz kicsiségében. Mert egy iromba nagy talapzaton egy olyan liliputi bronzember ékeskedett. Hogyne szólna ilyenkor az ember. Úgy félhangosan magam elé tőprengtem:

— Felszabadító Nagy Péter király, de kicsire sikerültél Topolyán!

Itt mifelénk még gondolkozni sem szabad. Meghallották, bevittek és harmadszor is ellazsnakoltak.

Nem mondom, hogy kellemetes érzés vót azon a deresen elnyújtózkodni, de én mondom uram, ahogy az egyszerű eszem sugalmazza, így van ez jól. A ma-

II. Korinth. 5, 15.

Márc. 29.

Elhúnyt szeretteink emlékét akkor tiszteljük leginkább, ha jó intelmeiket követjük. Jézus azért adta magát értünk, hogy Ő az én Uram legyen, hogy én az Ő sajátja legyek és az Ő országában Óalatta éljek, Neki szolgáljak örök igazságban, ártatlanságban és boldogságban.

Ének: 185.

Zsid. 12, 24.

Márc. 30.

Mikor Mózes az Isten és a nép közötti öszövétség áldozatát bemutatta, az áldozati vérral meghintette a népet. Az új szövetséget Jézus közvetíti a szent Isten és a bűnös ember között. Hozzá jövünk, hogy minket megtisztítson a bűntől. Ábel ártatlan vére boszszúért kiáltott az égre; de Krisztus vére állandóan kegyelemért esedezik.

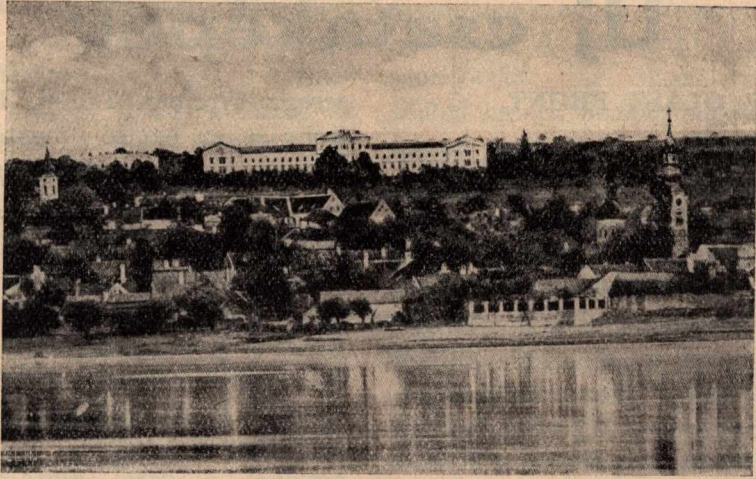
Ének: 175.

gyar ember szíve olyan, mint a vaj. Ha simogatják, még bedűlne ezeknek a csujesoknak. De így! Úgy belém verték az én magyarságomat, hogy kilenc kocsi zsidó nem húzza ki belülem. Csak üsse nek! Két vége van a botnak. Öreg ember vagyok, de a hetvenöt botütést — úgy hiszem — még visszaadom nekik.

*

Hogy a szerb elnemzetietlenítő hadjárat a mi nemzedékünket kikezdeni nem tudja, azzal tisztában voltunk. De féltettük ifjúságunkat, reszkettünk a jövődőért, gyermekeinkért, akiknek az iskolában a szerb nyelvet és nemzeti történetet kellett tanulniok. Egy bácskai evangélikus lelkész, aki odahaza állandóan tartott gyermekeinek magyar történelmi órákat, egyszer elkeseredve panaszkolta:

— Képzeld, beszélek a gyermekeknek Mátyás királyról, amikor harmadik gimnázista fiam fölényesen közbeszól: — Ugyan, papa, ne legyen olyan elfogult. Miért lenne Mátyás király különb történelmi nagyság, mint Brankovics György, Kara Gyorgye, Králjevics Markó? — Ez a gyerek már nem lát különbséget Európának egy időben legnagyobb uralkodója és balkáni rablóvezérek között.

Újvidék.

Bizony gondok voltak ezek, és mi iskolatörvényeknek, hatóságoknak, rendeleteknek kijátszásával mindig találtunk módot az ifjúság magyar szellemének ápolására.

Csak egyet említek! 1926-ban rendeletet adtak ki, hogy a szerb középiskolák magyar párhuzamos osztályai részére magyar önképzőköri összejövetel nem engedélyezhető. Az ifjúság alakuljon be a szerb kultúregyesületekbe. Nem tőlem, hanem magától a szabadkai magyar ifjúságtól indult ki, hogy fölkerestek engem és megkértek arra, hogy hetenként egyszer gyűjtsem őket magam köré, és adjak nekik alkalmat az önképzésre és magyar irodalmi, történelmi és más kérdésekről való beszélgetésre. Ezek voltak azután a magyar szombat délutánok. Egy lelkes magyar tanár is ott volt mindig. A szemek kifényesedtek, az ajkak lángoltak, amikor Petőfi, Arany, Csokonai halhatatlan műveit olvasták, szavalták! Ime, a halálos csöndben így ütközött ki

mindenfelé a leggyönyörűsebb magyar virtus.

*

Emlékfoszlányok... amelyek talán idővel nagy kötetted testessednek... Lehetetlen, hogy e virtuosos cselekedetek nyomán új élet, gazdag, boldog feltámadás ne sarjadjon elő a bácskai humuszból is. Lehetetlen, hogy magyar vitézek soha boldog menetelésben ne léptessenek többé az újvidéki hídon át Nándorfehérvár felé!

Szántó Róbert.

.....

Máté 26, 26—28.

Márc. 31.

Jézus az Úrvacsorát szenvedései előtt való estén szerezte. Jeruzsálemben együtt volt tanítványaival, hogy elfogyasszák a húsvéti bárányt, amely az Ószövetség megkötésének emlékére rendeltetett. Ő ehhez csatlakozóan rendeli el az Úrvacsorát, mint az Újszövetség jegyét. Az Újszövetségnél Ő a húsvéti bárány, az Isten báránya, aki feláldoztatik.

Ének: 174.

.....

Uj csataképek

AZ OLASZ FRONT.

Amikor Olaszország 1914 augusztus 3-án — kivonva magát a hármasszövetségben vállalt kötelezettségeinek teljesítése alól — semlegességi nyilatkozatot tett, nyilvánvalóvá lett, hogy idővel nyílt ellenségként fog fellépni. Hiába törekedett a monarchia külügyi kormánya ennek megakadályozására még jelentős területi engedmények ígérével is, Olaszország érdeke a háborút kívánta. 1915 május 23-án, miután az olaszok túlzott igényeit igazán nem lehetett teljesíteni, Olaszország hadat üzent Ausztria-Magyarországnak.

Az olasz hadsereg Cadorna vezérkari főnök irányítása mellett három hadszíntéren vonult fel: az Isonzó mentén 210.000 fegyveres 820 ágyúval, Karinthia ellen 70.000 fegyveres 280 ágyúval, Tirol körül 180.000 ember 510 ágyúval. Ha Cadornában van bátorság, lendület és azonnal támad, könnyen elérhette volna távolabbi hadművelési céljait is. De az egy hónapig tartó óvatos felvonulás alatt a monarchia sebtében összehordta csapatait (Jenő főherceg főparancsnoksága alatt 3 had-

sereg: Tirolban Dankl, Karinthiában Rohr és az Isonzó mentén Boroevics hadserege), s már jól felkészülten várta a támadást. Apróbb csatározások után az ú. n. „Isonzó-csaták”-ban ütközött össze az ellenfelek főereje.

Az első csatában (1915. jún. 3—júl. 7.) a tiroli és karinthiai, I. és IV. olasz hadseregek fedezete mellett az Isonzó-sereg, a II. és III. olasz hadsereg intézett támadást 210.000 emberrel és 820 ágyúval a görzi hídfő és a Doberdó fennsík ellen. Az utóbbi birtokáért rettenetes harc dúlt. Volt nap, amikor 10 támadást vertek vissza a védők, és volt nap, amikor 22 rohamot kellett megállítaniok.

A második csata júl. 18—30-ig tartott. Különösen a Monte S. Michele birtokáért dúltak véres harcok. A hegy a rohamok és ellenrohamok alatt szinte naponként gazdát cserélt. Mindkét felet roppant veszteségek érték. Így például VII. hadtestünk 10 nap alatt 30.000 embert veszített, pedig a csatában részünkről csak 78.000 ember vett részt szemben az olaszok 250.000 emberével.

A harmadik és negyedik Isonzó-csata 1915. őszén zajlott le. A leghevesebb harc Oslavijánál dúlt, ahol november végén 54 olasz zászlóalj 30 támadását 8 zászlóalj hiúsította meg! Az első négy csata eredménye: a monarchia hadai megtartották az olasz háború megkezdésekor választott védelmi vonalat, pedig az olasz hadsereg olyan hevesen támadott a kezdeti habozás után, hogy félév alatt félmillió embert veszített.

.....
Luk. 22, 19.

Apr. 1.

Az Úrvacsora elsősorban az Úr emlékeztére van. Hívó és hálás lélekkel emlékezünk meg az Úr szenvedéseiről és haláláról. A legfontosabb mégsem az, amit mi adunk, hanem amit Ő ad a szentségben: testét, mely miérettünk adatott és véré, mely miérettünk ontatott ki bűnök bocsánatjára.

Ének: 309.
.....

Az ötödik csata 1916. márc. 11-től 18-ig tartott, s az olaszok vereségével végződött. Utána a monarchia seregei támadtak (déli-tiroli támadás), s kétheti harc után, május 15-én áttörték az olasz arcvonalat. A sikert nem lehetett kiaknázni, mert Bruszilov orosz fővezér sikerei miatt a keleti frontra kellett vezényelni a csapatokat, annál inkább, mert Románia is ugrásra készen állott. Ilyen, az olaszokra nézve kedvező helyzetben indultak meg a következő csaták.

A hatodik csatában (1916. augusztus) 17 olasz hadosztály támadt 9 hadosztály ellen. El is foglalták a görzi hídfőt és a M. S. Michelet is, melyet a József kir. herceg vezette színmagyar VII. hadtest védett. A hegyet a honvédek önszántukból végrehajtott rohammal visszafoglalták, de később hadászati okokból harc nélkül fel kellett adniok.

1916. őszén még három csatában küzdöttek az olaszok a Doberdó birtokáért, de kénytelenek voltak belátni, hogy ezen a pokollá tett véres fennsíkon át sohasem érhetik el hadművelési céljaikat. Éppen ezért a 10. és 11. csatákban már átkarolással akarta kicsikarni a sikert 1917. nyarán. Ezt ugyan nem érte el, de a védő hadak annyira kifáradtak, hogy felmerült Trieszt elvesztésének veszélye. A súlyos helyzetben a monarchia csak támadással segíthetett magán. A támadáshoz az olasz fronton eddig nem szereplő Németország 7 gyaloghadosztály segítségét küldött. A terv az volt, hogy az olasz harcvonalat leggyengébb részén áttörök. A meglepetés azonban nem volt teljes, mert átszökött cseh

és oláh tisztek a támadást elárulták. A támadásnak ennek ellenére is óriási sikere volt. Az olaszokat a Piave mögé szorították. Az olaszok vesztesége: 10.000 halott, 30.000 sebesült, 293.000 fogoly, 400.000 szétugrasztott, 3000 ágyú, 1800 aknavető stb. Az olasz hadsereg vesztesége majdnem 800.000 ember, olyan veszteség, amilyenre nincs példa a világtörténelemben. Az olaszokat, akiket túlerejük elbizakodottá tett, annyira meglepte ez a hihetetlen győzelem, hogy a csatát „caporettár csoda”-nak nevezték el. A vereségért felelőssé tett Cadornát elmozdították. Utóda Armando Diaz lett.

Bármilyen nagy volt is azonban a győzelem, csakhamar kétségtelen lett, hogy Olaszországot nem győzték le, csak megverték. A monarchia hadvezetősége 1918. nyarán a Piave mögött álló olasz-francia-angol harcvonalat kettős áttöréssel és átkarolással akarta

*****

I. Korinth. 10, 16.

Ápr. 2.

Az Úr vacsorájában kétféle adományt kapunk: látható, földit, ez a kenyér és a bor, továbbá láthatatlan, mennyeit, ez pedig Krisztus teste és vére. A római egyház tanítása azt állítja, hogy csak a mennyei van jelen, hogy a kenyér és bor a szentségben átváltozik Krisztus testévé és vérévé. A református egyház pedig a szentség földi vonását hangsúlyozza ki, mert szerinte a kenyér és bor Krisztus testének és vérének csak jelei. Azonban Krisztus az ő tanítványainak látható módon nyújtotta a kenyeret és bort, s ezzel láthatatlan módon adta nekik, — saját szavai szerint — testét és vérét. Mi ehhez tartjuk magunkat: a kenyér és bor színe alatt Jézus szent testét és vérét vesszük a szentségben.

Ének: 308.

*****

végleg megsemmisíteni. De a monarchia már nagyon gyenge volt, nemcsak az ember volt kevés, hanem különösen a technikai felszerelés. Sehol sem rendelkezett az áttöréshez szükséges túlerővel. Némi kezdeti siker után Conrád — feláldozva a Piavén már átjutott csapatokat — a támadást abba-

hagyta. Nemsokára jött a visszavonulás az 1917. évi állásokba, majd a vittoria—venettiói olasz győzelem után a teljes összeroppanás külső és belső fronton egyaránt. 1918. november 2-án a magyar kormány elrendelte a fegyverletételt, s ezzel az olasz fronton megszűnt a háború. K. A.

DIÁKSPORTOK

Mindnyájan tudjuk, hogy az újabb időben Sportbarátok bizony akadoznak bőven. Ép testben ép lélek, mondják a latinnal, Ha legalább ennyit megtanultak kinnal. Az iskolák táján viháncoló népség Szereti a sportot, ehhez nem fér kétség, De nem minden sportot szokott elfogadni, Válogatnak benne, nem lehet tagadni. Viszont ha az ember jobban meggondolja, Sport épügy, mint lecke, főleg izlés dolga. Elmondom itt most én pár rövidke sorban, Milyen sportot üznek a diáktáborban.

FUTÁS

*Ki iskolába jár, azonnal belátja, Hogy a futó sportnak van legtöbb barátja. Kicsik, nagyok üzik az egész világon, Folyton gyakorolják, de csak rövid távon. Ez a nagy vonzódás talán onnét fakad, Hogy a gyakorlásra sok alkalom akad. Ha az óra nyolcat mutat intő jelnek, Az utca saroknál hűszan is **sprintelnek**. S a kapuba érve már azt veszik észre, Amott is tíz startol az új mérkőzésre. Ha netán eléjük több akadály kerül, Vigan legázolják s a földön elterül. Tágulnak a tüdők, feszülnek a mellek, Rohanva tűnnek el a pedellus mellett, Tódulnak az ajtón, ahányan befernek, Sajnos a célpontba mégis későn érnek. Épigy egy órakor, ha a kaput nyitják, Megint starthoz állnak a versenyző szittyák. Igyekeznek egymást elhagyni pár öllel S ha lábbal nem bírják, segítnek ököllel. Tízperces szünetben egy másik fajtáját, Inkább a **staféta** futást kultiválják.*

*Lebonyolítása egy cseppet sem tréfa, A folyosók végén áll egy-egy staféta. A leggyorsabb futó tízperc elmúltával Meglapul szemben a tanári szobával, Annak az ajtaját lesi nagy óhajtvá, Vajjon mikor lép ki az osztályfő rajta. Ha az ajtó nyílik, a folyosót rúgja „Jön már”, a társának bögve odasúgja. Repül az örömhír a staféták száján S elnémul a láрма fenn az osztály táján. A **hosszú távot** csak akkor gyakorolják, Ha a diáklelket némi bűnök nyomják. Például kilenckor az a hír érkezik, Hogy még ma magyarból **doli** következik. Igaz hogy mondották már únos-úntalan, De hát a diákfej, még az sem káptalan. Biz elfelejtette s most itt van a hiba, Hiányzik a füzet s lesz szörnyű galiba. Nincsen más segítség se földön se égen, Üzletet keresni egy más utcavégen, Van az ugyan ide ötszáz-ezer méter, De nem retteg tőle sem Pál, sem a Péter. Uccu, ki az ajtón s megjön kipirulva A csengetés után nyolc-kilenc perc múlva. A **körben futást** is gyakorolják máskor, A **félév végén, meg intő adáskor**. Ezt azonban inkább odahaza tartják S a papák intézik a versenyek startját. Ez izgalmas verseny s mindnek az a gondja, Mielőtt a starter a végső szót mondja, Ő már megugorjék s ősi diák jusson, A versenymezőnyben kis **előnyhöz** jusson. Ebben a versenyben nincsen célpont semmi, Inkább csak a remény **minél messzebb lenni**, De viszont az igaz, nem lehet tagadni, A versenydíj ritkán szokott elmaradni.*

Telek.

Korunk arculata

(Első közlemény.)

művészetének tükrében

minden művész: egyén, aki mást ad, mint kortársai, olyat, amit egyedül csak ő tud adni. E mellett azonban része egy nagy kultúrközösségnek, melynek egész élet-szemlélete, érzésvilága, a valláshoz, a természethez, az élethez, a holt tárgyakhoz való viszonya az ő művészetében fejeződik ki. Az életrajzírókat az egyéniség érdekli, az, ami elválasztja a művészt korától. Ha azonban áttekintést akarunk kapni egy művészetben, egy koron vagy az emberiség egy korszakán: el kell tekintenünk egyéni voltokról és korjelenségeknek kell tekinteni a művészeket, azt kell meglátni bennük, ami korukat fejezi ki, amit úgy hívunk: stílus.

Ötven év előtt még voltak műtörténészek, akik nyugodt objektivitással tudtak szemlélni minden elmúlt stílust, de ha a barokkra került a sor, szidni és gyalázni kezdték. Azt mondják, egy kor megítéléséhez „történelmi távlat”-ra van szükség, bizonyos idő elteltére, mely alatt az a kor megszűnik életünkben szerepet játszani és tisztán szemlélhetővé lesz. De nem az idő a lényeges. Ma már a XIX. századhoz is megvan a kellő távlat, mert a világháború mint óriáskadéka választ el mindattól, ami előtte volt. Távlathoz az kell, hogy a gondolkodás, az életszemlélet megváltozzék, hogy új ember szülessen. Megszületett-e az új ember? Erre akarunk feleletet

adni. Mert ha a kor kifejeződik művészetében, kell, hogy mai művészetünkről is következtetni tudjunk korunk lelkére.

A XIX. század a polgárság százada. Elmúlt a nagy monarchák kora, a Lajosok és Mária Terézia pompája, az ellenreformáció felbuzdulása, meghalt ez a nagygesztusú, teatrális, gazdasági gondolkodást nem ismerő arisztokrata-világ, a forradalmak elsöpörték utolsó nyomait. A polgárság, a városok kereskedő-iparos-lateiner népe vette át a vezetést, egyesek helyébe sokak léptek, de nem mindenek; hármás jelszavukból tehát csak a „szabadság” vált valóra, a „testvériség” és „egyenlőség” ígéret maradt. Szabadság! Szabad tér az egyén érvényesülésének! Szabad verseny, szabad gazdagodás, szabad, teológikus dogmáktól ment tudományok, morálpáragrafusoktól felszabadított művészetek! A gazdasági szabadság óriásit lendített az iparon, a kereskedelmen, közlekedésen, szükségessé tette a gépeket, vasutakat, a gőzt, az elektromosságot, a telefónt és egész nagy technikai

.....
János 6, 35. Apr. 3.

Mit kapunk az Úrvacsorában? Krisztus Úrunk önmagát adja. „Tiérettetek adatik”, — mondja testéről; „tiérettetek kiontatik bűnök bocsánatjára” — ezt mondja véréből. Így az Úr vacsorája az az igazi eledel, mellyel lelkünket táplálnunk kell, mert ezzel kapjuk a mennyei ajándékokat: bűneink bocsánatát, az életet és az üdvösséget. Ehhez nem kell más, mint hittel fogadni el azt, amit Krisztus nekünk ad.

Ének: 338.

.....

haladásunkat. Segítette ezt a tudományok hatalmas előretérése. Ahogy az előző századokban kastélyok és templomok épültek; úgy emelkedtek most gyárak, vasutak, kikötők, bányák. És a haladással nőttek az igények, minden termékre volt vevő, a vállalatok gazdagodtak, minden befektetett fillér megszázsorozódott. A világ örökösnek látszó jólétben és békében élt.

A szabadság jelszava alatt az ember megnyerte a földet, de elvesztette Istenét. Önnön alkotásai előtt kezdett térdreborulni, tehetségét és képességeit imádni. Mennyire fölötte áll a Darwin-teória a Biblia naív teremtés-történetén! A geologia, fiziologia, fizika mindent megmagyaráz: a föld keletkezését éppen úgy, mint az élet születését, minden az anyagból lett, minden az anyagra vezethető vissza. Akit betegséggel sújtott azelőtt Isten: most orvosaink meggyógyítják; ahová árvizet küldött, most gátak és csatornák állanak; függetleníttük magunkat tőle, meg tudunk élni nélküle. Nincs Isten, csak tudomány van, technika van, gép és vállalkozás! A XIX. század a materializmus kora.

A nagy alkotási vágyra nyugalom

I. Korith. 10, 17.

Apr. 4.

Az Úrvacsora a legteltesebb egyesülés a Krisztussal. De azok is, akik az oltárhoz lépnek, egyetlen közösséget alkotnak. Az Úrvacsora alkalmával jut leginkább kifejezésre az egyházhívek lelki közössége. Ezért csak a mi saját egyházunk templomában veszünk Úrvacsorát. Ezért járul egy-egy család ugyanazon alkalommal az Úr oltárához és ezért kérnek előzőleg egymástól bocsánatot mindazért, amivel egymást megbántották.

Enek: 310.

I. Korinth. 11, 26.

Apr. 5.

Aki az Úr vacsoráját veszi, megvallja ezzel, hogy igazi keresztyén akar lenni, hogy mint tanítvány, követni akarja Krisztust. Azt mondja az Úr: „Ezt cselekedjétek, valahányszor isszátok.” Tehát az Úr vacsoráját többször, gyakran kell ünnepelni. Hogy milyen gyakran vegyünk Úrvacsorát, a mi egyházunk nem írja elő. Luther azt tanácsolja, hogy évenként négyszer vegyük.

Enek: 311.

jött, a polgár meg akart pihenni verejtékkel szerzett aranyain és érezni akarta jótetteit: palotába költözött, mint a barokk főurak, lefesttette magát, zenét, színházat pártolt, hogy jól érezze magát, fölöslegeiből. Természetesen az így kegyelemkenyéren élő művészet azt adhatta csak, ami a polgárnak kedvére volt. Nézzük részletesen, mi volt ez.

Az építészet mint művészet csak nagy gondolatokat tud kifejezni. A görög, gót vagy barokk templomok hatalmas istenkeresésből, a renaissance palotái erős emberi öntudatból, a barokk-paloták nagyurak hatalmas akaratóból jöttek létre. A polgár nem volt képes ilyen nagy akarásokra. De látszani akart olyan buzgónak, mint a középkor embere volt, olyan erősnek, mint a renaissanceé, olyan hatalmasnak, mint a barokk nagyura. Ezért kicsiben, házi használatra redukálva gót és barokk szellemet rakatott házaira: kis fiálékat és csúcsíveket, oszlopocskákat és ívecseket, renaissance nyugalmat vagy barokk lendületet utánzott. Bérkaszárnyát épített, mert ez jövedelmezett a legjobban, de azt akarta, hogy barokk-kastélynak nézzék. Ha pedig villát épített magának, tornyokkal és gieblikkel

I. Korinth. 11, 28.

Apr. 6.

A magunkbatérés és önvizsgálat csendes órájára naponként szükségünk van. Különösen az Úrvacsora előtti napokban kell imádságainkban Isten elé vinni szívünket és megvizsgálni életünket. Ezt az önvizsgálatot nem szabad a templomi közös gyónás idejére használni, ezt otthon, csendben kell elvégeznünk. Ilyenkor vizsgálj meg magad a tizparancsolat és az újszövetségi Ige fényében, hogy a gyónási kérdésekre majd a templomban őszintén tudj felelni.

Ének: 339.

rakta tele, hogy magát rablólovagnak érezze benne.

Pompát és gazdagságot szeretett látni a színpadon, díszes fölvonulásokat, ragyogó jelmezeket, régi korok pompás öltözetait, történelmi tablókat, színpadon vagy nagy vásznanon festve. Zenében azt, ami színes, melódikus, könnyed és csiklandós, aminél nem kell magababélyednie, ami betölti fülét, ahogy a képzőművésztől sem várt mást, mint hogy töltsse be szemét. Valóságot kért a közönség, kézzelfogható, a színpadon igazi fákat és igazi páncélokot, a festészetben csak élethűséget, a zenében programzenét, hogy itt is valami kézzelfoghatóval mehessen haza. Ha e kor bútorait nézzük: brokátok, függönyök, faragások, rojtok lepnek el mindent,

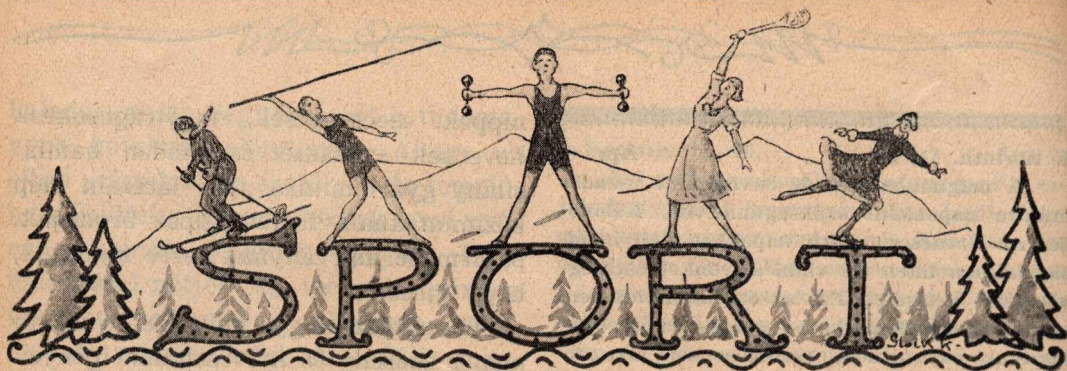
nippek, csecsebecsék, művirágcsokrok hevernek szanaszét és minden hamis: silány gyári munka akar látszani szép kézimunkának, festett gipsz bronznak, papírmasé márványnak: erre mondjuk, hogy giccs.

E század nagy művészei valóban nem e szerény és művészietlen igények kielégítését vették célul. Vagy túlnőttek rajtuk, vagy ellenük alkottak. Ez a nagy lázadók kora. A festők közt először az impresszionisták nem akartak hajszálpontos hiú portrékat, csinált történelmi pózokat festeni, Segantini a svájci hegyekbe, Gaugin Tahiti szigetére menekült a civilizáció elől. Mennyi ellenségeskedéssel, milyen ma már hihetetlen megnemértéssel kellett Wagnernek küzdenie! Pollákot, a Nemzeti Múzeum zeniális építését tehetségtelennek mondták a múlt században és az Országháza, Opera vagy Halászbástya bizonyára nem volt elég pompás, elég mutatós kortársainak. Rodint kinevették és vonakodtak fölállítani szobrait. A legnagyobb lázadók az irodalomban támadtak: Ibsen, a korhadt, hazug társadalom kíméletlen ostromozója és vele Dosztojevskij és Zola, a jólét felülete alatti végtelen nyomornak, szenvedésnek és szennynek merész költői. Lázadók ezek mind, új kor, új ember prófétái, akik miértünk harcoltak. *Valér Erik.*

AZ IFJÚ ÉVEK JANUÁRI SZÁMÁBAN HIRDETETT PÁLYÁZATRA

igen nagyszámú novella és költemény érkezett be. Így örömmel állapíthatjuk meg, hogy a pályázat eredményes. Azonban éppen a pályázók sokasága miatt lehetetlen volt a művek megbírálása mostani számunk lapzártáig; az eredményt áprilisi számunkban közöljük. Reméljük, értéken is megfelelőek a művek — ezzel a bizakodással kérünk türelmet.

A szerkesztőség.

A márciusi számban kap először külön helyet a sportrovat, mindenki megtalálhatja könnyen, s remélem, mindenki meg is fogja találni benne azt, ami legjobban érdekli. Fő célja a sportrovatnak, hogy mától kezdve minden lehető fontosabb sporteseményről beszámoljon s az ifjúságot a sport szeretetére nevelje, — ne csak, mint szemlélőjét, vagy olvasóját a sportnak, hanem arra, — hogy mindenki megkedvelje annyira a sportot, hogy legyen annyi lelki ereje, hogy ő is sportoljon. Mert bizony lelki erő is kell a komoly sporthoz, ami azután meghozza az önfegyelmézést és ezzel sok minden bajnak elejét veszi.

„Légy erős, hogy erős gondolataid legyenek”, — mondja Tolsztoj, — s szeretném, ha az evangélikus ifjúság testileg-lelkileg megerősödne a sport által. Itt az alkalom, jön a tavasz, — fel kell használni okosan az időt, hogy mindenre jusson idő, — még a sportra is.

139. Zsoltár 23, 24.

Ápr. 7.

Amilyen könnyen meglátjuk mások hibáit és gyengeségeit, olyan nehezen vesszük észre a magunkéit. Könnyű azt vallani, hogy „mi mindnyájan bűnösök vagyunk”, de annál nehezebb azt vallani, hogy „én bűnös vagyok Uram, én tettem Teellened Uram”. Kérjük Istent, hogy világítson meg minket, hogy megismerjük önmagunkat.

Ének: 317.

Fel hát a munkára, hogy ti, testileg-szellemileg erősek, alapkövei legyetek, magyar ifjúság, a nemzeti megújódásnak s szorgalmas munkásai legyetek majdan Nagy-Magyarországnak.

SPORTESEMÉNYEK

Közelg a tavasz, megindulnak a nagy sportküzdelmek. Még alig fejeződtek be a téli sportversenyek, — hisz még nem régen voltak a műkorcsolyázó világbajnokságok, melyeken a magyarok nagyon szép eredményeket értek el, — s máris harci zajtól hangosak a futballpályák, megkezdődtek a ligabajnokság mérkőzései.

Mindjárt az első forduló meglepetést hozott. A bajnokaspiráns Ujpest csak nagy szerencsével tudta legyűrni a Budai-11 csapatát, míg a Ferencváros, súlyos védelmi hibák következtében 4:4 arányban döntetlenül játszott a Soroksárral, viszont a Hungária könnyen lelépte a Kispestet 5:0 arányban, s a neves Bocskai kikapott a szegediektől.

Ezek után igen érdekesnek ígért a második forduló, amennyiben a pontot leadó Ferencvárosnak a debreceni győztes Szegeddel kellett játszani Szegeden, míg az Ujpestnek a helyi elsőségért kellett küzdenie a Phóbuszal, a Hungáriának pedig Debrecenbe kellett kirándulnia. Tehát már a második forduló is sok érdekességet ígért és

nagy izgalmakra adott okot, — azonban a várt meglepetések elmaradtak.

A Ferencváros 6:1 arányban szóhoz sem engedte jutni a szegedieket, az Újpest pedig eredménytelen félidő után, biztosan verte a Phóbust. A legnehezebb mérkőzést a Hungária vívta, — pedig erre nem számított senki sem, — a Bocskai ellen, amennyiben a 2:0-ra vezető debreceni csapatot csak a második félidő végén rúgott két góljával tudta legyűrni 4:2 arányban.

A további mérkőzések eredményei a következők: III. ker. F. C.—Kispest 1:1, Soroksár—Budai-11 3:2, Attila—Somogy 2:1. A mérkőzések után március 4-én a bajnoki tabella állása a következő:

1. Újpest	13	37:9	20
2. Hungária	13	43:17	19
3. Ferencváros	13	45:24	19
4. Kispest	13	23:28	13
5. Szeged FC	13	25:31	13
6. Attila	13	17:31	13
7. Bocskai	13	28:26	12
8. Soroksár	13	21:29	12
9. Budai 11	13	26:22	11
10. Phóbus	13	30:32	11
11. III. ker. FC	13	18:25	10
12. Somogy	13	12:51	3

Március 3-án rendezték az új szabályokkal a görög-római stílusú birkózás Budapest-bajnokságait. Az új szabályok értelmében minden mérkőzés győzelemig ment, ami azt jelentette, hogy a győzelmet nem pontozással kell megszerezni, hanem tussal, vagyis kétvállra kell fektetni az ellenfelet. Az új szabályokkal rendezett birkózóbajnokság nagy érdeklődést keltett a sportkörökben. Eredmények a következők: Légsúlyban: Lőrinc (MAC), pehelysúlyban:

Zombori (Elektromos), kisközépsúlyban: Kálmán (UTE), nagyközépsúlyban: Göndör (Törekvés) és kisnehézsúlyban: Virág Ébner (MAC) győztek.

A sportkörökben van most egy újabb vesszőparipa, a „Bocskai”, avagy nevezük nevén a gyermeket, a „Vince”-ügy. A Bocskai vezetősége tönkreteszi a vidék egyik legjobb csapatát, a legszebb futballjátészó együttest azzal, hogy Vincét és Albertit elengedte, hogy zilált anyagi helyzetén javítson. Mi lesz most a legjobb csapattal, mi lesz az ötös-fogattal, olvashatjuk állandóan, — különösen a Szeged meccs után. Az ott-honi közönség szidja a vezetőséget, s a pesti újság meg szítja a tüzet. Igaz, elég nagy baj, hogy az Újpest nagyon megerősödött s így még komolyabb ellenfele lesz minden komoly csapatnak.

Tehát abszurdum, a Bocskai-vezetőség két legjobb játékosától válik meg, s ezzel erősíti a konkurenciát. — Érdekes, mikor a Bocskaiban Móré kitűnő játékaival a legjobb játékosná nyomult, — s a Ferencváros is bajban volt, — mindenki természetesnek tartotta, hogy Móré a Ferencvárosé lett, akkor nem volt semmi baj, nem ment tönkre a Bocskai. Megnyugtathatók mindenkit, most sem lesz semmi baj, a Bocskai pótolni fogja a két legjobbját, s szorgalmas munkával el fog ismét oda érni, ahol eddig volt, a legszebb futballjátészó csapat megint a Bocskai lesz. S éppen ezért nem sportszerű, ha valami fáj, annyira kimutatni, hanem szorgalmas munkával kell készülni s megmutatni, hogy szembe mer szállni mindenkivel a zöld gyepen, — s nem a zöld újságban. *Borzsi Mihály.*

ÉLET ÉS HALÁL

Titokzatos halál, súlyos kérdéseket ébresztő, kifürkészhetetlen hatalom! Miért nem adsz erős lelket mindenkinek, hogy jötteknek bánatát magára tudja vállalni és viselni, erős természetet, mely éppen a súly nagyságának elviselésében érzi erejét.

Igy a gyöngye lelkét megtöröd, benned a sorsnak az életbe való durva beleavatkozását látja. A bánatban erőszakot érez, mely ellene tör, kegyetlenséget, melyet sohasem tanul meg úgy látni, mint megpróbáltatást, vagy büntetést, és még kevésbé, mint egyszerű eseményt. Valami zsarnoki önkénynek, valami személyes gyű-

lölködésnek veszi, s tövise mindig benne marad a szívben.

S a tövist még mélyebbre üti a meghallgatatlan könyörgés, mikor a bensőséges imádság hevében a lélek úgy érzi, mintegy szemtől-szembe állott Istennel, mikor térdein esúszott trónja lábáig, reménytől és félelemtől reszketve, és mégis teljes bizalommal az imádság mindenhatóságában nem esüggedve, hogy kikönyörögheti a meghallgatást: — akkor végre is fel kellett állnia a porból, és megszégyenült reményvel tovább mennie. Hitével nem tudta a csodát lebűvölni az égből, Isten nem felelt hívására, a halált nem lehetett feltartóztatnia, — mintha az imádság nem volna menedék, mely arra épült, hogy óvjon a bánat ellen.

Ilyenkor marad teljes némaság a lélekben, mikor hite vak röptében odaveri magát a menny ajtajához, és most a szeretett sírján fekszik összetört szárnyakkal, kínozva egy szörnyű, hiábavaló kérdéstől: a miérttől.

Eddig a léleknek sejtelve sem volt arról, hogy az élet örömeinek, és bánatainak folytonos felvonulásában szakadás is állhat be, ezért nem látott a dolgok mögé, és úgy vette az életet, ahogy volt. Mikor hirtelen rácsapott a halál, és egy pillanat

I. Korinth. 11, 29.

Apr. 8.

Ki a méltó vendég az Úr oltáránál? A legkevésbé az, aki magát mint a farizeus, arra méltónak tartja, s a leginkább az, aki magát — mint a vámszedő — méltatlannak tartja az Úrral való közösségre. Hála Istennek, nem a bűn teszi az embert méltatlanná, hiszen a bűnösöket hívja az Úr, hogy elvegye a bűn terhét. — De aki közömbös, nem ismeri be bűnösségét és nem vágyódik a kegyelem után, hanem önelégedetten meg akar maradni eddigi bűneiben, az kárhozatot eszik és iszik magának. Nem a bűnösség, hanem a bűn szeretete és a bűnbánat hiánya teszi az embert méltatlanná.

Ének: 319.

.....
Máté 5, 6.

.....
Ápr. 9.

Akinek bűnei megbocsáttattak, az igaz ember az Isten előtt. Az a boldog, aki éhezi és szomjúhozza az igazságot, mert megelégtetik. Aki a bűn terhétől meg akar szabadulni, Istennek akar szolgálni teljes életében, az kegyelmet talál, annak bűnei megbocsáttatnak.

.....
Ének: 323.
.....

alatt tátongó űrt vágott a tükörsimának látszó művön, elképedt, hisz körülötte minden, az egész természet, a föld, a víz, a nap, a hold változatlanul azok maradtak, amik előbb voltak, és mégis az, aki éppoly valóságosan itt volt, ezer vonatkozásában az életnek, észnek, szívnek, ő, aki még inkább volt valósága a lélekben, eltűnt egy pillanat alatt, mint az álom.

Ezen a hiányon, ürön a lélekre szabaduló rettenetes sötétség új, és új kérdésekre kényszerít, tűnődésre, mi maradt annak a helyén, aki elment. A semmi, az olyan, amiben az emberi lélek nem tud hinni; ami nincs, az valótlan; ami nem bír valósággal, az nincs. Minden erőlködésünk, hogy valamit találjunk ott, ahol semmit sem látunk: hiábavaló.

Mint ahogy a fiatal növény felnyúlik, ha sötétség borul rá, mintha lábujjhegyre állna, hogy megtalálja útját a nap, a világosság felé: úgy a lélek, mikor a halál hirtelen a tagadás sötétségét nehezíti rá, gondolkodással próbál, és újra próbál visszatérni a lélek világossága felé. És milyen más bánat hasonlítható ahhoz az állapothoz, mikor a sötétség meggátol minden kivezető utat a sötétségből.

És mégis, ha gondolkodik, örömsugarak ragyoghatnak az elviselhetetlen szenvedés közepette itt-ott a lélekbe, teljesen meg-

lepő módon. Az a szomorú megismerés, hogy az élet nem szilárd, örökös megállapodottság, hozzásegődhet a lélek megvilágosodásához. Az a gondolat, hogy nem vagyunk örökös foglyai az élet merev kőfalának, lehet az öntudatlanul leggyakrabban visszatérő örömhullám. Hogy amit kaptunk, azt vissza kellett adni, ez a veszteség érzése ejtett kétségbe, de ugyanabban a pillanatban a felszabadulás, az Istenhez, lélekhez való visszatérés szempontjából mérve a dolgot, a béke nyugalma szállott meg.

Világi létünk mindent átható szükség-szerűsége kiegyenlíti önmagát, és életet tesz a mérlegre a halál ellenében. Ezért nem húz össze minket.

Az ellensúlyozatlan életerő rettenetes súlyát nem tudná az ember elviselni, ezért rendel halált az isteni bölcsesség.

Amint a világ vonzásának ereje esőkön, a természet szépsége mélyebb értelmet nyer a lélekben. A halál megadja a helyes távlatot, amelyből teljes szépségében fogható fel a világ, s mikor a mindenség képének az Isten és a halál ad hátteret, a lélek megnyugszik, és boldog lesz.

Freytag Mária, lg. VII. o. tan.

.....
Lukács 5, 31.

.....
Ápr. 10.

A farizeusok zúgolódtak amiatt, hogy Jézus a bűnösökkel asztalhoz ül. Ők egészségeseknek tartották magukat, akiknek nincs szükségük bűnbánatra és kegyelemre. Viszont a vámszedők és bűnösök keresték lelkük orvosát. Az elbizakodott, önelégült lelkek ma is megbotránkoznak azon, hogy a kegyelem kapuja olyan tág és még a legbűnösebb előtt sincs zárva. De aki felismerte bűneit és azok lelki rombolását, az hálát ad Istennek az Ő kegyelméért.

.....
Ének: 331.
.....

Anekdoták és tréfák

Gusztáv Adolf és a nemesek.

Gusztáv Adolfnak, a nagy svéd királynak az előszobájában összeveszett egymással két nemes. Kihívták egymást párbajra. Épen akkor lépett be a király és megtudván a dolgot, így szólt:

— Majd én leszek a tanu.

Másnap megjelennek a kitűzött helyen, megérkezik a király is a hóhér kíséretében. Megrémül erre a két nemes és kérdi, hogy mit jelent a hóhér jelenléte.

— Önök mindketten bűnösök — feleli a király — mert nem akarnak a törvényeknek engedelmeskedni. Én azonban mégis megengedem, hogy egyikük megölhesse a másikat. De mivel mindketten megúnták az életüket, mint látom, hát az életben maradtat majd a hóhér segíti át a másvilágra.

A két nemes erre odaborult a király lábai elé, bocsánatot kért és kibékült egymással.

o—o

V. Károly császár követe.

A török szultán valamiért nehezelt Károly esászárra, s hogy a haragját éreztesse, mikor legközelebb a császár követet küldött hozzá, a követet nem kínálta meg ülőhellyel. A követ, kit ez az udvariatlanság nagyon bántott, erre nyugodtan leterítette a köpenyét és ráült. A tanácskozás végén felállt, elbúcsúzott, de a köpenyét otthagya. A törökök csak nézték, s azt hitték, hogy feledékenységből hagyta ott. Utána küldtek hát egy szolgát, hogy jelentse neki, de a büszke követ így válaszolt:

— Az én uram követei sohasem szokták magukkal vinni a széket, amelyen ülnek.

A kávé.

II. József idejében a magyar katona még hírből sem igen ismerte a kávé. Egy hadjárat alkalmával Laudon generális épen a királlyal kávézott, mikor egy huszár jött hozzá jelentéssel. Ugyanesak megnézte a vitéz, hogy mit eszik a király.

— No, mit gondolsz, mi ez? — kérdi tőle a tábornok.

— Úgy gondolom, tábornok úr, hogy bivalytej, mert ugyanesak fekete, — felelte a huszár.

o—o

A számár mint színész.

Gárdonyi Géának a *Karácsonyi álom* című darabját mutatta be a kolozsvári színház. Az előadáshoz szükség volt egy számárra, mert Mária számárháton jelenik meg a darabban. A színigazgató meg is fogadta az egyik székely vízhordó számárát, s ez el is játszotta minden hiba nélkül a maga csendes szerepét. De persze a diésége nem tartott örökké, vissza kellett mennie a vizen hordó mellé. Egyszer a színház egyik tagja az utcán sétált, s látta, hogy a vízhordó ember kegyetlenül rángatja a számárnak a kötőfékjét. A füles azonban semmiképen sem akart megindulni. Erre már a székelyből is kitört az indulat:

— Hogy a kánya csípje meg a füledet, de nagyra vagy, amióta egyszer színész voltál.

Az IFJÚ ÉVEK

konferenciájáról

értesítés a 195. lapon.

A legnehezebb gyerek három évvel ezelőtt született Lowestoft angol városkában. A gyerek akkor még rendes súlyú és testalkatú volt: 7 fontot nyomott és testhossza is rendes volt. Néhány hónappal születése után a gyermek már a szokottnál erősebben fejlődött és az utolsó hónapokban ez a fejlődés egyre fokozódott. A hároméves gyermek most 100 font (50 kiló) súlyú és egy méter magas. A gyermekóriás végtagjai nem fejlődtek arányosan a törzzsel, úgyhogy a szerencsétlen gyermek nem tud sem állni, sem járni. Az orvosok eddig még nem tudták megfejtetni a gyermek betegségének az okát.

Bressner Israel, a világ legmagasabb utcaseprője, 209 centiméter magas. Baltimore városában két hétig mindennap egy darab egypennis rézpénzt talált az utcán.

A világ legidősebb élőfája a mexicói Santa Maria del Tule temetőben lévő nagy ciprusfa, amely a hiteles megállapítás szerint legalább 5000 éves.

A legtekintélyesebb angol és amerikai kiadók állítása szerint a legolvasottabb regény Dickens Copperfield Dávid-ja.

Egy angol tudósnek 45 évi kísérletezés után sikerült felfedezni a gyémántkészítés titkát. A mesterséges gyémántok megtervezették még a legkiválóbb gyémántkereskedők és szakemberek 99 százalékát is. Egy ezer fontra becsült gyémántot 80 fontért lehet mesterségesen előállítani. — Az eljárás világszabadalmát Jourads angol műkereskedő vette meg.

A legelterjedtebb nyelv az angol, amelyet a legutóbbi adatok szerint 240 millió ember beszél.

P. F.

A multkori számból helyszüke miatt kimaradt üzenetek.

K. András, Kastély-u. Kedves barátom, K. András. A neved nem írom ki, mert szégyel-néd magad. Rettentő sok hiba volt a megfejtéseidben. Örülhetsz annak a 177 pontnak. Ha majd feljössz Pestre, rendelkezésedre bocsátom leveleidet. Hogy csakugyan van hibád, az kétségtelen. És, hogy nem „sajtóhiba”, az olvasók számára közlök a mai rövid leveledből néhány részletet. „Talán azért pontozzák le az ember? vagy talán elvből teszik az velem szemben, hogy ne bírjam a többieket utólérni, vagy mi?” Más: „Menynek földnek...” Hogy nem sajtóhiba, kitűnik abból is, hogy másodsor is egy ny-el „Menyből jövők... jer haljátok” (egy l-el). Azután Isten áld meg... (egy d-vel!). Mindezt elrettentő például közöljük és okulásul neked is. Ha nem vagy megelégedve a mi pártatlanságunkkal, ezután minden leveledet elküldjük a magyar tanárodnak. Azt azonban megjósolom, hogy ez az egy leveled is elég lenne

a magyarból való elbukáshoz. Ha Cinóber Gedeon írta volna, jót nevetnék rajta, de egy VI. osztályú tanulótól szomorú.

Nagy Endre. Késéssel küldted be a megfejtést és panaszolod, hogy nem vettük tudomásul. A te kedvedért nem semmisíthetjük meg a már kinyomatott példányokat, hogy utólag közöljük megfejtésedet. A mostani számban már, amint látod, hozzuk is.

Üzenetek: A pontverseny állását helyszüke miatt a következő számban hozzuk.

Bödecs J. Most hibás volt a rejtvényed. Legközelebb már közöljük.

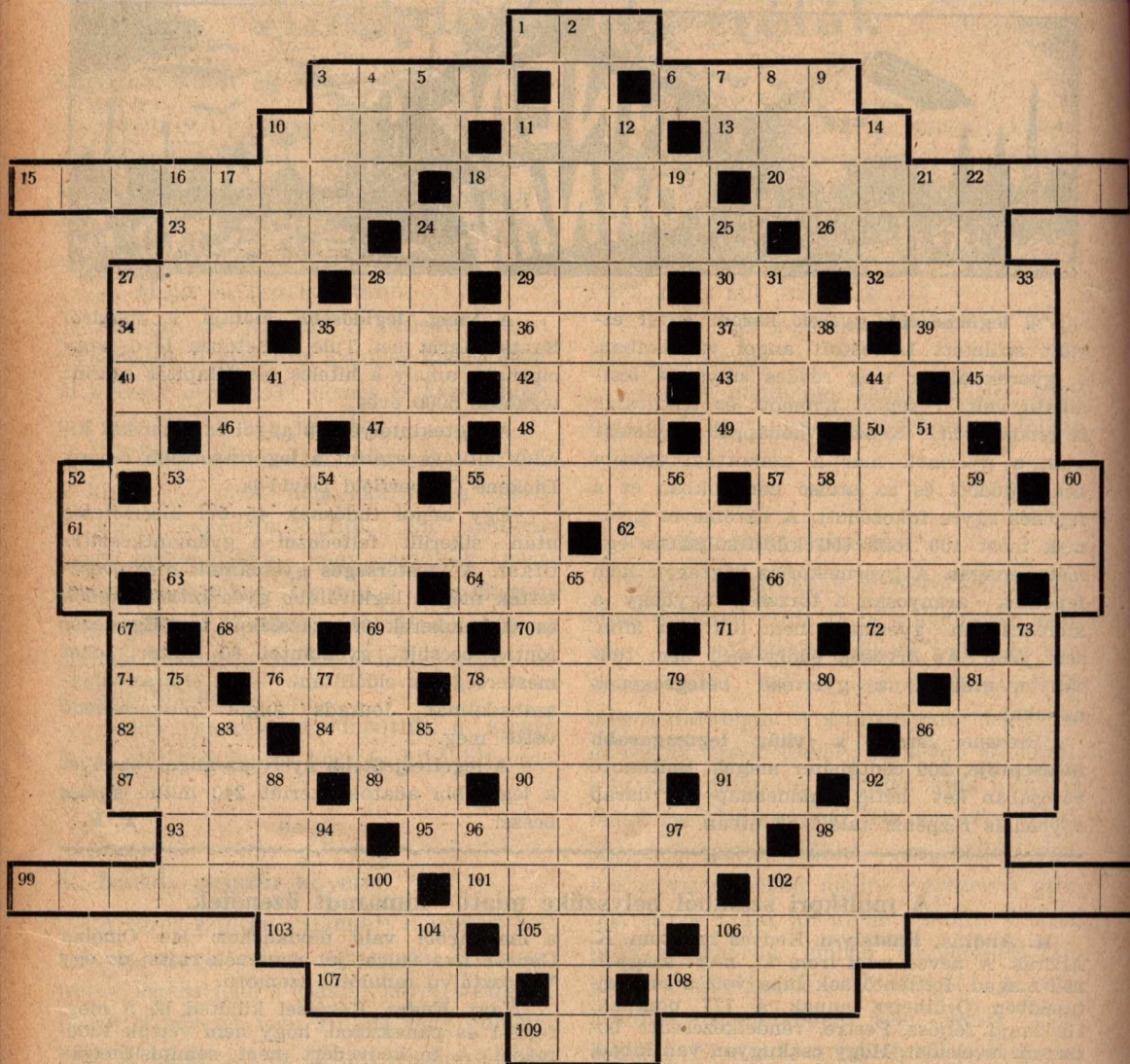
Amint látjátok, most már sok közölhető rejtvény is érkezik. További szorgalmat. A pontszámát a beküldő is megkapja a saját rejtvényéért is.

A beküldők az év végén annyi pontot kapnak, ahány pontot a beküldött rejtvényeik értékpontszáma kitesz.

KERESZTREJTVÉNY.

(„MICK”).

(12 pont.)

Vízszintes sorok: 1. Amerikai Egyesült Államok. 3. Ilyen kifli is van. Ford. 6. Férfi név. 10. Fegyver. 11. Egy szó a Halotti beszédből. (...por és ...). 13. Szigetcsoport Szicília közelében. 15. Kossuth itt tartózkodott Kis-Ázsiában. 18. Ford.: Folyó. 20. A Faust II. részében szerepel. 23. Pozitív elektród. 24. Irodalmi folyóirat. Utolsó betűje alapítójának kezdőbetűje. 26. Ford.: Női név. 27. Ford.: Róbert becézve. 28. Rangjelző. 29. N. V. N. 30. Zeus kedvese. 32. Szunda sziget (i = j.) 34. Régi közjogi méltóság. 35. Etus becézve. 36. j i d. 37. Higit. 39. Égitest. 40.

Személyes névmás. 41. Az Elbe mellékfolyója. 42. Női név. 43. Vissza: Duna balparti nagy város. 45. Állat. 46. Ford.: Olasz folyó. 47. Kétszer véve bányaváros. 48. Glv. 49. Babasírás. 50. Rag. 53. Görög eposz. 55. Idegen nyelven agg. 57. Folyó a kréta szigeten. 61. Ford.: Turkesztáni tanácsköztársaság. 62. Végleges, meghatározott. 63. Vissza: Sétahely. 64. Egy ogur törzs, egy o még hozzá. 66. Elvett vizünk. 68. Au. 69. Vissza: Időhatározó. 70. Út latinul. 71. Mindennek ez a kezdete. 72. Vissza: Kérdőszó. 74. Rag. 76. Szent, idegen városnevek előtt. 78. Két hüve-

lyes. 81. Egy hangjegy. 82. Bibliai név. 84. Svéd város (i = t a 7. betű). 86. Ford.: Ének. 87. Ford.: Zeus felesége. 89. Ae. 90. ... is = adag. 91. Ao. 92. Diszruha. 93. Az álmos teszi. 95. Aebnméd. 98. A dohány egyik élvezeti formája. 99. Lírikusunk, névelővel. 101. Istennek fia. 102. Orvosi vevény, franciául. 103. Gárdonyi regényalak. 105. Ford.: Nap, idegen nyelven. 106. Ebéd, franciául. Fonet. 107. Sík mező. 108. Csónak, idegen nyelven. 109. Shakespeare dráma.

Függőleges sorok: 2. Város Oregonban. 3. Port... 4. Időmérő. 7. Ford.: Ó. 8. Bibliai személy. 9. Oázis a Szaharában. 10. Énekkar, idegen nyelven. 11. Híres élő festőnk a-val a végén. 12. A személyt előtérbe állító irányzat a filozófiában. 14. Afrikai spanyol gyarmat. 16. Lebontott városrész Budán. 17. Ismeretlen, idegen nyelven. Fonet. 18. Területmérték. 19.

Sa. 21. Afrikai város. 22. Északi főváros. 24. Dél-szibériai város. 25. Japán Rómája. 27. Európai félsziget. 28. Ifjúsági ironó, névelővel. 31. Ford.: Rákóczi ezredese (s = sz). 33. Gondot visel. 35. Eh. 38. De. 41. Görögországi tartomány (ü = i). 44. Fűves puszta Amerikában. 46. Krakow külvárosa. 51. Ókori. 52. Idegen helyeslés. 53. Japán államférfi. 54. Űrmérték. 55. Gzo. 56. Szeszes ital. 58. Nép-család. 59. Oia. 60. Sémi nyelvekben fiú. 65. Egy szobrász és egy író. 67. Északi főváros. 71. K-val az elején férfi név. 73. Ady szerelme. 75. Dobál, népiesen. 77. Aa. 78. Ford.: Kutya. 79. Eo. 80. Sz. 81. Vágta (p = pp). 83. Japán táncosnő. 85. A föld istennője. 86. Ford.: Egyenlő. 88. A vallásos ember... 92. Francia város. 94. Ford.: lusta. 96. Felkiáltás. 97. Kötőszó. 98. Kint, ellentéte. 100. Társadalombiztosító. 102. Spanyolul folyó. 104. Nemet prepozíció. 106. Adj, latinul.

(Hursan Pál.)

„KETTŐT EGY CSAPÁSRA.”

(10 pont.)

1		2	3	4	5	6	7
	■	8					■
9	10	■	11			■	12
13		14	■		■	15	
16				■	17		
18			■	19	■	20	
21		■	22		23	■	24
	■	25			26	■	
27							

1	2	3		4		5	6	7
8			■		■	9		
	■	10	11		12		■	
13	14	■	15			■	16	
17								
18		■	19			■	20	
	■	21				22	■	
23	24		■		■	25	26	
27								

1. Óskeresztyén temetkezőhely. 1. Wilkinson. 1. Osztrák sarkutazó (1838–81). 2. Tantal — vegyjele. 2. Ford.: személynév. 1. Hajtógép a görög és római hadászatban. 3. ... Kale. 3. Titokban figyel. 4. Vas vmi nagyk (ék. h.) 4. A gyakorlati lehetőségekkel nem törődő ember — görögül. 5. Citrom... 5. Szór. 6. Állati férőhely. 6. Időhatározószó. 7. Lehetetlenség — latinul. 7. Konstantinápolyi püspök, akit 431-ben tartott efezusi zsinaton eretneknek nyilvánítottak. 8. Kisázsiai főváros. 8. Mutatószó. 9. Személynév. 9. Angol sör. 10. Az epe. 10. Hún király. 11. Női hang. 11. Moson vmi kisk. 12. Kettős mássalhangzó. 12. A magyarok vereséget szenvedtek mellette. 12. Észak-Amerika felfedezője. 13. Baranya vmi kisk. (ék. h.) 13. P. M. 15. ... disant. 15. Abrak — ford. 15. Szabadsághős. 14. Ruha. 14. Ha-

vasi legelő — németül. 16. S. t. 16. Dunántúli csatorna. 16. Európai emlős, a mókushoz hasonló rágcsáló állat. 17. Pupos szarvasmarha. 17. Leleplezés — latinul. 18. Württembergi város. 18. Mutatószó. 19. L. o. d. 19. Igen sok szénvegyületben előforduló gyök. 20. Arany — franciául. 20. Ford.: omladék. 21. Igeköto. 21. Híres gleccser a berni Alpokban. 21. Komárom vmi nagyk. 22. Így — latinul. 22. Helyhatározó szó. 22. Ford.: — bogár testének egy része. 23. A. g. k. 23. Számjegy. 24. T. d. 24. Ilyen halál is van. 25. Juttat. 25. Mókus lakása. 25. Egy folyó olasz neve. 26. Ám. 26. Betű — fon. 27. A marokkói rifkabil törzs főnöke; számúzték. 27. Az Illiasban szereplő rút és rosszindulatú ember.

A megfejtések beküldési határideje március 25.

A februári szám rejtvényének megfejtése:

Lóugrás:

1. Borostyánkői hegység.
2. Én nem panaszklok sorsom ellen.

Számrejtvény:

Oh élni, élni mily édes, mi szép és úrnak
lenni mindenek felett.

Betűrejtvény:

1. Felelőtlen elem.
2. Félelem.
3. Gyergyón innen vagy még azon is túl.
4. Békalencse.

Keresztrejtvény:

Vízszintes sorok: 1. Trianoni béke. 9. Orr.
10. Kún. 11. Boka. 13. Ba. 15. Öleb. 17. Era. 18.
Dönt. 20. Kok. 21. Ra. 22. Bordal. 24. Eb. 25.
Zavargás. 26. Ob. 28. Beleüt. 29. Kö. 30. Lia.
32. R mar. 33. Bob. 34. Ottó. 36. Ás. 37. Betű.
38. Záros. 39. Turán. 40. Inez. 41. Ár. 43. Ó
zár. 44. Sgb. 45. Zsúr. 46. San.

A világ hét csodája:

Vízszintes sorok: 1. A rhodusi kolosszust.
16. Óv. 17. Riga. 18. Abu Bekr. 19. Eb. 21.
Naiva. 24. Abaúj. 25. Fa. 26. Fal. 28. Fáz.
29. Kel. 31. Aas. 32. Pál. 33. Esdrás. 35.
Tomor. 37. Cserdi. 39. Zápor. 40. Rüdiger.
41. Zsurk. 42. Uralom. 44. Heros. 45. Rott ua.

46. Sol. 47. Som. 49. Xas. 50. Lob. 51. Hsr.
52. Ki. 53. Aztán. 54. Makro. 56. Zn. 57. Elite.
58. Bie. 60. Okány. 61. Rk. 63. Ivó. 64. Lesés.
66. Ate. 67. Is. 68. Tak. 70. K. Alföld. 72. Örs.
73. Evó. 74. A gyűlés. 75. Tin. 76. Mi. 77. Vág.
79. Aeger. 80. Sed. 82. Ss. 83. Légio. 85. Ggg.
86. Ékiró. 87. Se. 89. Titus. 90. Utadó. 91.
Na. 92. Túl. 94. Tát. 95. Akó. 97. Ii. 98. Ica.
99. Efemer. 101. Erelé. 103. Passau. 105.
Monet. 106. Everest. 107. Szücs. 108. Prétor.
110. Actus. 111. Studió. 112. Liz. 113. Rák.
115. Ajm. 116. Sas. 117. Eol. 118. Oa. 119.
Model. 121. Pakli. 123. Ae. 129. Annabál. 126.
Tara. 127. De. 129. Az egyiptomi gúlákat.

Függőleges sorok: 1. Az ezeusi Artemis
temploma. 2. Hó. 3. Ovn. 4. Uriás. 5. Siva.
6. Iga. 7. Ka. 8. La. 9. Abo. 10. Suba. 11.
Sbaac. 12. Zeus szobrát pheidüástól. 13. Ukj.
14. Sr. 15. A halikarnassusi mauzóleum. 20.
Bazárok. 22. A fárosi világítótorony. 23. Semi-
ramis függőkertje. 25. Fadrusz. 27. Ldpad. 29.
Kódex. 30. Logos. 32. Pruth. 34. Ról. 35. Hüt.
36. Ser. 38. Est. 43. Mottó. 45. Rokka. 48.
Mac. 50. (Lao) coon. 53. Ali. 55. One. 58.
Bélyeg. 59. Előleg. 62. Kivi. 64. Saga. 65.
Elér. 67. Iris. 69. Kö. 70. Ka. 71. Ds. 72. Öt.
77. Vét. 78. Gitár. 80. Skalp. 81. Uro. 84. Out.
86. Éti. 88. Euforia. 91. Acaciaa. 93. Lenéz.
95. Areca. 96. Oleum. 98. Is, üde. 100. Met.
101. Éva. 102. És s. 104. Szú. 109. Rádai. 111.
Sakál. 114. Ke bp. 116. Saru. 119. M. n. g.
120. Lát. 121. Pag. 122. Ilk. 124. Ae. 125. Ló.
126. Ti. 128. Ea.

BUDAPEST, 1935. MÁRCIUS.

XIII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM.

IFJÚ ÉVEK. Ifjúsági folyóirat. Kiadja: **Algóver Andor.**

Felelős szerkesztő: **RUTTKAY-MIKLIAN GYULA.**

Főszerkesztő: **Dr. BÁNKÚTI DEZSŐ.**

Megjelenik a tanév folyamán minden hónapban.

Előfizetési ára egy évre **4 pengő**, egyes szám ára **50 fillér.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Deák-tér 4, II. emelet.

A kiadóhivatal vezetője: **Ruzicska László.**

Postatakarékpénztári csekk számla száma 26111.